

Anders dan de ander zijn, tevreden zijn!

Boek 21, een boek, waarin ik opnieuw een groot deel van mijn leven prijsgeef. Dat vertel wat in de andere boeken nog niet of op een andere wijze naar voren gekomen is. Begrepen door personen die mij kennen, de mensen die ik al jaren ken en ook weten op welke wijze ik in het leven sta. De mensen die mij zo nu dan hebben gezien, deel van mijn leven zijn en er ook deel van uit willen maken, blijven op de hoogte. Op de frequentie die zij zelf hebben gekozen, de frequentie en afstand die hen in staat stelt om naast mij, maar ook zonder mij zichzelf te zijn. Want dat het gelukkig zijn in leven valt of staat met het je op de eigen frequentie bevinden, met gepaste afstand ten opzichte van de ander in het leven staan, is wat ik geleerd heb. Geleerd heb door me open te stellen voor de ander, naar de ander en naar iedereen die en alles wat anders is dan ikzelf ben te kijken. Mijn geluk, het geluk wat ik vond toen ik opnieuw de kans kreeg om voor honderd procent mezelf te zijn, waardoor ik zelfs in staat was om alles wat anders en naast mij was volledig te accepteren, in gelijke mate waarbinnen ik mezelf accepteer.

Ieder mens, ieder dier en alles wat is en leeft, heeft het recht om volledig te zijn. Volledig zichzelf te zijn, heel te zijn, zelfs wanneer dit heel zijn, geen bewuste keuze is. Zelfs wanneer dit heelzijn gecombineerd wordt, gecombineerd met het leven van de ander, het anders zijn, het anders in het leven staan dan.... Ja dan wie, dan wat, dan waar deze persoon zich goed bij voelt, dan waar dat wat leeft zich goed bij voelt of dat waar de combinatie van beide tot z'n recht komt, doordat dit een eigen gemaakte keuze is. Een keuze is die respect en begrip verdient, zelfs wanneer deze keuze totaal verschilt van hoe ik als mens zelf in het leven sta, mijn leven bewust op eigen wijze leef.

**We all need it sometimes to define
ourselves with nature!**

**When nature calls, it is time to listen,
time to hear and feel, time to rest. To leave
all that is next to you in its own value,
because you have the ability to be you, next
to anyone else, to each and everyone else.**

**Why would you be you when you
compare yourself with others, with every
person next to you and forget about all other
things that are next to you and also a part of
Gods creation?**

You, Your Own Free Will!

By Sonja Ulrich

Liefdevol Samenzijn!

Inhoudsopgave:

Tekst Cover, Spreuk en de Inhoudsopgave	Pagina 1 - 4
Voorwoord	Pagina 5 - 12
<i>Jij bent uniek!</i>	Pagina 13 - 15
Inleiding en woord van dank ineen!	Pagina 16 - 20
<i>Altijd!</i>	Pagina 21 - 24 Pagina 25 - 30
<i>Waarom zou je?</i>	Pagina 31 - 33 Pagina 34 - 39
<i>Waarom niet?!</i>	Pagina 40 - 41 Pagina 42 - 47
<i>De reden!</i>	Pagina 48 - 51 Pagina 52 - 55
<i>Het plan, het doel, de bestemming of toch de reis erheen?!</i>	Pagina 56 - 57 Pagina 58 - 62

Het vooruitzicht!

Pagina 61 - 63

Pagina 64

Dankbaar!

Pagina 65 - 66

Nawoord

Pagina 67

Anders dan anders zijn, tevreden zijn!

Pagina 68 - 70

ISBN/EAN : niet van toepassing

© 2017, 'Anders dan de ander zijn, tevreden zijn!'

Sonja Ulrich

Foto's Cover: "Mijn hart in jouw hand!"

Een mooi geschenk van één van mijn coachingsklanten.

www.dehofvanhetheden.nl

Voorwoord

Wie ben je, waarom leef je en wat is de reden van dat wat je doet? Kennen we allemaal niet deze vragen en heb jij je er al eens mee beziggehouden of doe je alles wat je doet van nature en ben je daar dik tevreden mee? Ja, deze vragen ga je jezelf stellen wanneer je op een bepaald moment in je leven, een eerder of allesbepalend moment in je leven vastloopt. Vastloopt of tot de ontdekking komt dat alles wat je daarvoor of zelfs hiervoor gedaan hebt, minstens zo belangrijk was als alles wat je nu doet, nu doet, nu denkt, nu zegt of nu laat. Want alles wat je bent, alles waar jij voor staat in het hier en nu, bepaalt jouw leven, bepaalt in hoeverre jij jouw leven leeft en in hoeverre jij de mogelijkheid hebt om jouw leven te leven, het definieert jou.

Omdat dat wat jou definieert, dat wat jij bent, dat wat jij in het hier en nu mag zijn niets anders, niets meer of minder dan vrede is. Doordat ik in vrede ben en ieder ander, iedereen die anders en alles wat anders en naast mij is, hetzelfde recht heeft. Het recht heeft om net als ik, op een door hen gewenste wijze in vrede te kunnen en mogen leven, in vrede en rust te mogen zijn. De vrede en rust in zichzelf te kunnen vinden, die elk mens mag ervaren die zijn of haar leven in het teken van zijn of haar ware ik, zijn of haar ware zelf stelt. Want ieders ware zelf, ieders waardige zelf is het waard om voor te leven. Ieders waardige zelf is het waard om het leven waarvoor gekozen is te kunnen zijn en er iedere dag opnieuw voor te kiezen, door er voor de volle honderd procent voor te gaan. Waarom zou je ervoor kiezen om je leven maar voor een gedeelte te leven, waarom zou je ervoor kiezen om je leven maar voor een gedeelte te zijn, wanneer je iedere dag de kans krijgt om dit voor de volle honderd procent zelf te gaan leven?

Ja, iedere dag, omdat iedere dag een nieuwe kans biedt, iedere dag jou de kans geeft om jouw leven op de voor jou gepaste en bij jou passende wijze te leven. Iedereen die en alles wat bij jou past en passend is vanzelf op jouw pad komt, om dit samen met jou te kunnen betreden. Zelf(s) te kunnen en mogen betreden om dit net als jij, maar daarbij op geheel eigen wijze te ontdekken, te ontdekken en ervaren. Want de definitie van dat wat jij bent, dat wat hij of zij is, is dat wat werkelijk van waarde is, wat de werkelijke waarde in het hier en nu vertegenwoordigt. Wat dat maakt dat jij en ieder ander weer volkomen in vrede is. En het volkomen in vrede zijn, is het enige wat iedereen die en alles wat leeft hoeft te bereiken, wat iedereen die en alles wat leeft kan bereiken en bereiken zal wanneer hij of zij de tijd aan zichzelf heeft. De tijd aan zichzelf besteedt en dat doet wat hem of haar een gelukkig en tevreden mens maakt. Gelukkig ja, want geluk is geen luxeartikel, geluk is het vermogen om blij te zijn met wat mogelijk is, doordat jij het mogelijk maakt. Jij dat mogelijk maakt wat voor iedereen die en alles wat leeft weer mogelijk is. Het onmogelijke mogelijk maken, dat doen wat werkelijk een bijdrage levert aan het belang van iedereen die en alles wat leeft. Het leven leven wat bepaald is, wat beslissend is, wat definitieve vrede oplevert, het eindvonnis, de bepaling voor iedereen die en alles wat leeft, wat leeft en weer in volkomen vrede mag zijn.

Iedere dag nemen zoals deze komt, iedere dag dat doen wat mogelijk is en tot de mogelijkheid behoort is het enige wat je als mens daarvoor zult hoeven doen. Waarom zou je ervoor kiezen om je leven te laten leiden door iets anders dan dat, waarom zou je ervoor kiezen om je leven te laten leiden door alles wat nog niet, bij lange na niet, op geen enkele wijze binnen jouw bereik ligt? Wanneer ga jij dit dan bereiken?

Wanneer kom jij tot de ontdekking dat alle dromen die je najaagt in wezen de dromen zijn die je door je aan je eigen plan te houden al lang zou kunnen hebben behaald? Die je wanneer jij je weer volledig aan het plan zou houden wat God in overeenstemming met jou gemaakt heeft, allang zou hebben bereikt? Of ben jij al zover, doe je ook net als ik precies wat je leuk vindt en waar jij blij van wordt? Wat jou iedere dag de gelukkigste mens op aarde maakt en de gelukkigste mens op aarde laat zijn! Ja, dat wat jou iedere dag blij maakt en gelukkig laat zijn, doordat jij jij bent en ieder ander, ieder ander die naast jou is en alles wat naast jou is het recht heeft om dit op gelijke, zo niet unieke wijze te kunnen bereiken!

Omdat het binnen ieders bereik ligt, het binnen het bereik van iedereen die en alles wat leeft ligt om dit te doen, er gehoor aan geven, ernaar luisteren en dat weer doen wat passend is en tot de mogelijkheid behoort is het enige waaraan je je als mens over hoeft te geven. Waar je je als mens aan over hoeft te geven, erop vertrouwen dat alles verder z'n weg vindt is dat wat jij kunt doen. Wat jij kunt en jij mag doen, doordat het in jou zit, het in iedereen die en alles wat leeft zit om een leven in liefde, geluk en gezondheid te kunnen leven. Hier weer bewust voor kiezen is wellicht het allerbelangrijkst wat je als mens kunt doen. Wat je als mens voor jezelf en ieder ander kunt doen. Want welk voorbeeld geef jij wanneer je een leven lang zoekende bent? Welke hoop en welk voorbeeld geef jij aan de ander, ieder ander wanneer je op de 30ste, 40ste of 50ste uitgeblust thuis op de bank zit, met zoveel mooie dromen in je hoofd maar in de wetenschap, dat jij dit zelf niet hebt waargemaakt, je er daardoor ook allesbehalve voor de ander kunt zijn. En ja, 30, 40, 50 maar soms ook 60 of zoals we er nu voor staan zelfs 67 wordt de leeftijd die de ander bepaald heeft.

Die door de ander, door dat wat allesbehalve door Gods Hand gestuurd wordt, voor jou bepaald, zal bepalen of wanneer jij er gehoor aan geeft en je je erdoor laat leiden bepalend is, zal worden geregeld. In regels en wetten worden vastgelegd, zodat jij als vrij mens, met een “Vrije Democratische Stem”, allesbehalve bekend wordt met jouw Vrije Wil, met wie en wat jij bent en welke mogelijkheden jij in het heden, in het hier en nu hebt. En lieve mensen even voor de duidelijkheid er is geen schuldige, er is geen mens die jij dit kunt verwijten behalve jezelf. Jij bent de enige wie jij hiervoor verantwoordelijk kunt houden en zal mogen houden, doordat jij jezelf de tijd hebt onthouden, je jezelf de tijd hebt laten ontnemen. De tijd die jij aan jezelf mag en mocht besteden, de tijd die jij met iedereen die en alles wat je lief is, door had kunnen en mogen brengen en wanneer je slim genoeg bent, ook door gaat brengen, omdat er in wezen maar weinig is wat je als mens buiten de tijd die je krijgt nodig hebt. Er in wezen, wezenlijk, zonder daarbij al te veel woorden vuil te maken, heel DOM bent, wanneer je je nu nog steeds laat leiden door die mooie voorspellingen en alles wat je jezelf in het hier en nu laat ontnemen. Want Ja, wanneer jij gaat wachten tot de ander, ieder ander of alles wat anders is dan jij dit voor jou regelt, dan heb je toch echt boter op je hoofd. En we kennen allemaal de uitdrukking, “Boter op je hoofd hebben en droog brood eten”, dat doen velen al jaren.

Daar is de wereld van geworden zoals deze nu is. Daar zitten we al eeuwen middenin, doordat we als mens de waarden, de waarde die we ten opzichte van de ander vertegenwoordigen liever voor onszelf houden, door deze vooral maar niet te delen met de ander. Alle waarden voor onszelf houden, vooral niet delen, vooral jezelf rijk rekenen en de ander, vele anderen naast jou de hongerdood laten sterven, terwijl jij centjes hebt.

Ja terwijl jij centjes op de bank hebt waar je wellicht de hele wereld net zo rijk mee kunt maken als nodig is. Nodig is om de balans, het evenwicht en alles wat daardoor ontstaat nu waar te maken. Inderdaad weer waar te maken en waar te laten zijn en wezen, wis en waarachtig. Doordat je door goed te doen, door werkelijk te delen, je hart openstelt voor de liefde die God aan iedereen die en alles wat Hij lief heeft schenkt. Hij heeft Zijn Eniggeboren Zoon, dat wat Hem meer waard was dan wat maar ook zelfs voor iedereen die en alles wat leeft gegeven. Gods Liefde voor ons als mens is zo groot dat Hij er alles aan doet en zal doen om al zijn kinderen, alle kinderen die geboren worden, de liefde, het vermogen en de kracht mee te geven om zelf iets van het leven te maken. Daar waar de ouders, vele ouders en ja, dan zeg ik mede door alles wat moet, moest en zal moeten op geen enkele wijze in kunnen, hadden kunnen of zouden kunnen slagen. Het stopt hier, het houdt hier op, klaar.

God laat het niet langer toe! God heeft begrepen dat het leven voor de mens door alles wat “er speelt”, zo veel verdriet opgeleverd heeft, dat tranen en het gevoel verloren te zijn, er haast toe geleid heeft dat de mens er nu op voorhand al voor kiest om zijn of haar leven een “waardige wijze” te willen beëindigen. Alsof het beëindigen van je leven op enig moment zonder ooit maar de Vrije Wil te hebben gekend, hebben leren kennen een waardig iets is? Ja alsof, omdat er geen verschil is, er geen enkel verschil bestaat tussen als en of, de keuze is voor ons gemaakt, de keuze hebben wij voor ons laten maken en de keuze voor alles wat in het hier en nu van belang is, is in handen van de bedenkers, de personen en mensen waar we iedere dag naar luisteren. Waar we iedere dag ons leven door laten leiden, iedere dag ons leven door laten sturen. Doordat we gehoor geven aan een plan, “ECONOMIE” en geld maken.

We maken geld, we houden de economie draaiende, we laten de malle molen van ons leven, ons leven bepalen, terwijl we allemaal of op z'n minst velen van ons, weldenkende mensen zijn en de mogelijkheid hebben om ons leven zelf vorm te geven. De vorm aan ons leven die bij ons past en hoort, die bij ons passend en horend is, doordat dit het leven is wat je leidt. Dit het leven is waar je als mens zelf iedere dag voor kiest. Ik heb voor mezelf gekozen, ik heb op 15 maart de keuze gemaakt om onafhankelijk en daarmee ook zonder gevolg, zonder vervolg en zonder achteraf sorry zeggen voor alles wat niet uit mijn maar ook zeker niet uit Gods of Jezusnaam gedaan wordt.

En ja, nu loop ik op de zaken vooruit, nu laat ik me leiden door het verleden. Laten we het er maar op houden dat ik ervan heb geleerd, dat de geschiedenis mij geleerd heeft dat ik voor mezelf en daarmee voor het goede mag kiezen. Voor dat mag kiezen wat mij helpt en ieder ander helpen kan die weer open staat voor dat wat hij of zij vanuit het hart aangereikt krijgt. En ook ik wil geloven dat alles wat er uit de onderhandelingen tussen de regeringspartijen naar voren komt in ons aller belang is, doordat de 4 partijen die nu aan het onderhandelen zijn een beetje zijn als de 4 windstreken, als de 4 jaargetijden en de heren die aan het roer staan mijns inziens in meer of mindere mate geschikt zijn om naar hun geweten te luisteren. Dit laatste het naar je geweten luisteren is dat waar ieder mens bij gebaat is. Want het geweten van de mens is alles behalve voortkomend uit het EGO, tenzij dit het Elk Gevoel Over is mij eigen, waarbij IS altijd Ik Samen betekent. Waardoor Egoïsme geen Egocentrisme wordt. Want zonder mensen persoonlijk aan te vallen, zonder iets of iemand in een kwaad daglicht te stellen kan ik wel zeggen, dat het Egocentrisme al veel te lang geregeerd heeft, met alle nare Gevolgen van dien in het zicht.

Ja in het zicht doordat dit wanneer je naar de radio, de tv en met name de Social Media Nieuws Sites kijkt, deze nauwelijks over het hoofd te zien zijn. Nauwelijks doordat zij het beeld, het geluid en de verschillende sites en frequenties voor een groot deel bepalen. Zij alles wat enigszins lijkt op nieuws vooral beheersen en voor sommige mensen allesbepalend zijn.

Allesbepalend, doordat het de beurzen, de banken en het geld zelfs in z'n macht heeft. Allesbepalend wat in wezen zonder waarde is, maar wel een waarde vertegenwoordigt die op geen enkele wijze vertegenwoordigd had mogen worden in het hier en nu, het heden. Jaren geleden heb ik hier al eens een brief over geschreven naar Burgerzaken.nl en naar de Verenigde Naties. Hoewel ik toen nog vast zat in de "moetencultuur", was ik me er dagelijks van bewust dat Geld meer kapot maakt dan mij lief was, dat geld en alles wat ermee te koop is en als belangrijk geldend is in het leven van velen meer schade heeft aangericht dan het zonder geld zijn, het zonder geld en of waardemiddelen zijn die door geld vertegenwoordigd worden ooit mogelijk had kunnen maken. Daarbij moet ik ook meteen zeggen dat de waarde die de mens vertegenwoordigen mag, de waarde die ieder mens op geheel eigen wijze vertegenwoordigen mag, doordat deze zo ver uit elkaar ligt ook op geen enkel moment meer te verantwoorden is. De waarde die de mens die beslissend of zoals dit omschreven staat beslissingsbevoegd is, alle grenzen overstijgt. Letterlijk en figuurlijk het boekje te buiten gaat, doordat de mens die beslist, altijd ook al is deze zich daar onvoldoende bewust van afgerekend wordt op het al dan niet in het algemeen belang denken, doen en handelen. Want de mens die alleen aan zichzelf en zoals gezegd wordt "de zijnen" denkt, de mens die alleen "Het eigen volk eerst principe" hanteert, zal dit dragen.

Deze persoon zal de lasten voor de lusten mogen dragen, er zelfs door geleid worden. De lasten die in dit geval alle vrijheid in de weg staat. Alle vrijheid om te leven volgens de eigen Vrije Wil en wens. Dus weet jezelf er zeker van dat dat wat je doet in het belang van iedereen die en alles wat leeft is, dan zal ook jij met een gerust hart kunnen slapen. Dan zal jouw hoofd en alles waar jij mee bezig bent, waar jij je mee bezig houdt zich alleen tot de dag beperken en ben jij in staat om gedurende de nacht voldoende energie op te doen voor alles wat volgt, volgen mag.

*Omdat jouw Vrije Wil en wens overeenkomstig De Wil en de wens van God is. De kracht die jij in je draagt, die jij als waardig mens in je draagt toereikend is om alle hindernissen en alle obstakels die op jouw pad verschijnen te kunnen overbruggen, te kunnen trotseren, doordat jij overbruggend denkt, doet en handelt, jij trots bent op dat wat je gekregen hebt en er daarbij voor kiest om God en zowel Jezus te eren als degene die dit o.a. voor jou mogelijk hebben gemaakt. En voor mij geldt daarbij ook nog mijn moeder, het liefste mens van de wereld. De vrouw die zoveel voor mij maar ook voor vele andere betekend heeft, betekent en zal blijven betekenen, dat ik dit ook altijd zal blijven delen met iedereen die me erom vraagt en iedereen die het weten en horen wil. Mijn moeder een vrouw uit duizenden, een vrouw als geen ander, net als ik uniek. Wil jij er ook weer voor kiezen om uniek te zijn? Wordt het voor jou nu ook eindelijk tijd om voor jezelf te kiezen, zodat jouw stem, de stem waarvoor geen stembewijs nodig is, geen paspoort of stemkastje al dan niet met potlood hoeft te worden ingevuld, ertoe kan leiden dat jij weer jouw leven gaat leven? Er echt weer voor gaat en ervoor kiest om op natuurlijke wijze in alle vrijheid jouw leven te zijn? **Onvoorwaardelijk Natuurlijk Samen zijn** maakt dit mogelijk, maar start bij jou!*

Jij bent uniek!

Jij bent uniek, anders dan ieder ander, anders dan iedereen die en alles wat anders dan jij in het hier en nu kan zijn, is. Waarom dit zo is, mag ieder mens zelf ontdekken, mag ieder mens zelf weer ervaren, noem het Vaderlands, Geschieden is.

We zijn als mens allemaal gemaakt van zand en klei, als vrouw echter uit een rib van de man, ter hoogte van het hart. Dat waardoor zij er een streepje voor op hebben, kunnen voelen, zich inleven in de ander, de zogeheten gedeelde smart.

Voor degene die zijn of haar eigen waarde niet kent, deze onderkent of op enige tijd en wijze is ontnomen of vergeten. Weet dat God alles in ogenschouw heeft, de ware reden kent, dit delen zal met de juiste mensen, waardoor jij mag weten. .

Jij mag weten, wat ertoe geleid heeft, waardoor dit gekomen is en wie of wat je ermee bereiken zult in het hier en nu. Waardigheid door aardigheid, de werkelijk normen en waarden kennen van jezelf en de ander, als een soort déjà vu.

We mogen allemaal weer weten, weer leren door ons eigen leven te kiezen en dit ook iedere dag weer te willen zijn. Waarom zou je anders voor jouw leven gekozen hebben, waarom zou jij dit specifieke leven willen leiden, groot, klein?

Er is geen oordeel, geen straf, geen belasting of dat waar de mens die geleerd heeft over wordt opgeleid, geïnstrueerd. Ieder mens die zelf iets fout doet, die zelf een verkeerde stap zet, wordt gestraft door zijn of haar eigen geweten, de stem die in jou zegt, dat deed je niet handig maar ronduit verkeerd.

*Verkeerd in jouw ogen, de jouwe ja, geen ander die dat zegt.
Laten we jou is pijnigen of zelf(s) wat hinder ondervinden
van, want er is geen mens die dit wil, al even goed of slecht?*

*Goed of slecht is een gevoel wat naar bovenkomt wanneer je
als mens dat doet wat ongepast is, wat geen mens zelf wil.
Daarom heeft het geen zin om er een pil voor uit te vinden,
tenzij je het in stand wilt houden, de laatste nieuwe modegril.*

*In een wereld wonen waarin iedereen dat wat hij of zij denkt
nodig te hebben zonder al te veel moeite aangereikt krijgt.
Wie zou dit kunnen bedenken, de grote man achter, de
meerderheid die allesbehalve voor zichzelf opkomt, toch liever
op de vlakte blijft, niets hoofd boven het maaiveld, zwijgt.*

*Het spreekwoord luidt, “zwijgen is zilver en spreken is goud”.
Wat nu als je in de Zilverstad geboren bent, vertrokken om
het geluk te vinden, zodat je verder kunt je mond niet houdt.*

*Wel rekening houdend met de mensen om je heen, een ieder
die je en alles wat lief is, waarvoor jij door het vuur zou gaan.
Waardoor jij ongekende krachten aanboort, de ware liefde
voor jezelf en ieder ander vindt, de reden voor jouw bestaan.*

*Ik weet het wel zeker, ik heb het altijd zo begrepen, gevoeld.
Doordat ik een gevoelsmens ben, soms letterlijk de wereld op
mijn schouders wilde dragen, onhandig of toch zo bedoeld.*

*Door zelfs op die wijze in mijn leven te blijven, opstaan,
ondanks alle waarschuwingen van..., of tegen beter weten in.
Is het mij gelukt om overeind te blijven, me staande te houden
in de wereld waar velen omvallen, dankzij mams en vriendin.*

Mams en meteen mijn vriendin, de persoon waar ik zelf in wezen alles mee kon bespreken, door dit met haar te delen. En dat wat ik voor mezelf wilde houden doordat ik haar daar pijn mee zou kunnen doen, droeg ik zelf, mijn last, als velen.

Mijn last, een last die velen met mij dragen, doordat zij kinderen hebben, naasten, de verbinding er is, blijft bestaan. En hoewel geen mens dit wil, de ellende met de ander wil delen, hoewel geen mens wil dat de ander dit voelt, is het onvermijdelijk, uit liefde voor..... zelf niet meer verdergaan.

Een ouder voor een kind, een kind voor zijn of haar ouders, de persoon die ervoor kiest kan er letterlijk niet meer omheen. En wil je dit toch, wil je je eigen leven leiden, dan ben je vaak los van je ouders, dierbaren, voel je je veilig, soms wel alleen.

Soms alleen in een wereld met meer dan 7 miljard mensen in dit zelf gekozen leven en de daarbij behorende moeilijke tijd. Hoewel elke tijd zijn of haar moeilijke perioden kent, is het de tijd die bij jou past, jij die dit mag zien, raak jezelf niet kwijt.

Raak jezelf niet kwijt, vervreemd op geen enkele wijze van jezelf, de persoon die jij bent diep in jou, daar van binnen? Want alleen jij kunt jouw pad bewandelen, jouw weg lopen, er is geen ander die jouw last kan dragen of dit overwinnen.

Wel mag jij je weer herinneren waarom je voor deze weg hebt gekozen, waarom je jouw taak op je nam, deze niet verzaakt. Het gaat erom dat je iedere dag met jezelf door de deur kunt, zeker weet dat je het juiste hebt gedaan, gedacht, gezegd of gehandeld, maar ook het laten is daarbij hetgeen je nodig hebt, omdat je op die wijze jouw lichaam en ziel vervolmaakt.

En ieder mens mag dit weer gaan doen, ongeacht leeftijd, ongeacht de tijd die hij of zij op deze aarde heeft rondgelopen of gekropen, bezig is geweest of allesbehalve dat. We weten als mens, dankzij onderzoekers en doktoren, de mensen die in staat van de wetenschap zijn wel waar we moeten zoeken. Of dit ook werkelijk de oorsprong en de reden van dat wat ons overkomt, wat over ons komt of wat we onszelf aandoen of aan laten doen in beeld brengt, blijft daarbij de grote vraag. De vraag die iedereen die en alles wat leeft, het allerliefste gisteren opgelost zou zien. De vraag die iedereen die en alles wat leeft het liefst op geen enkele wijze zou willen beantwoorden. Dat we het daarom ook maar hebben gelaten, we nooit geleerd hebben om gehoor te geven aan de jarenlange lijdensweg van velen, is dat wat mij al een groot deel van mijn leven frustriert. Ik voelde op zeer jonge leeftijd namelijk al dat ik in staat was om me goed of rot te voelen door dat wat ik dacht, wat ik zei, wat ik mede daardoor voelde en wat mij van mezelf deed vervreemden. Omdat ik er op dat moment voor koos om slachtoffer te zijn van de slechte gevoelens, de gevoelens van pijn, verdriet en teleurstelling. De pijn, het verdriet en de teleurstelling die ik bij mezelf ervaarde en van anderen voelde.

Een ervaring van bij mezelf en of gevoel van de ander, het verschil leren kennen, het verschil daarbij herkennen en kunnen omschrijven heb ik voor een deel van mijn leven niet gehad. Een deel van mijn leven ja, want in dit deel, in het deel waarin ik me onvoldoende bewust was van mijn eigen gevoelens en eigen ervaring, richtte ik me vooral op de ander, ieder ander en alles wat anders was dan ik. Dat ik juist door me op de ander te richten, door me op alles wat anders was te richten mezelf voornamelijk kwijt raakte is dat wat ik iedereen wil laten weten. De wijze les die het leven mij vooral leerde.

Wijze les ja, omdat ik op dat moment het wij en zij verhaal, het ik en jij verhaal, maar daarbij ook het hoe en waarom verhaal mocht ervaren. De verhalen die nodig zijn om het leven op de meest volwaardige wijze te kunnen leiden. Op de voor mij meest volwaardig wijze ja. Doordat ik merkte dat ik er pas voor mezelf kon zijn op het moment waarop ik het wij en zij verhaal losgelaten had, maar wel vanuit de juiste intentie, vanuit het wij zij als in samen verhaal begon te denken, begon te zeggen, begon te doen en handelen. Want ik is mooi, wanneer je vanuit jezelf, als mens vanuit de persoon die je bent praat, dan ben je zelfverzekerd, maar kom je op de persoon die soms iets minder zelfverzekerd is of zo nu en dan een beetje twijfelt, te belerend, te betweterig en soms te direct over. Wanneer je dit doet, kun je jezelf en de ander daarmee schaden, daarmee pijn doen, daarmee onverhoopt en onverwacht uit evenwicht brengen.

Maar door dit vanuit een onafhankelijke positie, vanuit een ik ben mezelf en jij mag ook je eigen mening hebben te denken, zeggen, doen en handelen, op die wijze ook te reageren, gaan mensen je wel op een andere wijze bekijken. Bekijken op de wijze waarop je gewaardeerd wordt om je eerlijkheid. Gewaardeerd wordt om wie je bent en hoe jij in het leven staat. Weer zelfstandig overkomen en zeker in het leven staan, is daarbij wel nodig. Is nodig om de ander, ieder ander en alles wat anders is dan jij, of ik in mijn geval, optimaal te leren kennen. Jou of mij te leren kennen en wellicht nog vele malen waardevoller, je eigen ik, de persoon die je bent te leren kennen. De persoon die jij mag zijn, in iedere situatie, doordat je weet wie je bent, zelfs wanneer de ander of juist doordat de ander volledig zichzelf is. Zelfs wanneer of juist doordat de ander zich op geen enkele wijze aanpast aan dat wat jij denkt, zegt, doet of laat, maar een eigen mening, idee en leven heeft.

Ja, een eigen mening, idee of leven, voortkomend uit dat wat hij of zij gelooft, waar hij of zij voor staat en waar hij of zij door alles wat hem of haar overkomen in het leven van verzekerd is. Ja, verzekerd zijn van, zelfverzekerd zijn doordat je op elk moment, in iedere situatie en gelegenheid jezelf staande hebt weten te houden. En hoe je dit gedaan hebt, hoe je je hierin hebt kunnen vinden, hoe jij als mens op dit pad gekomen bent, is dat wat je met iedereen die en alles wat leeft kunt en mag delen, doordat jij het zelf gedaan hebt. Jij dit zelf gedaan hebt, mede door alle mensen, dieren en alles wat om je heen is en waar jij waarde aan hecht. Want wanneer je alleen aan jezelf zou denken, je alleen jezelf voorop zou stellen, had je het nooit gered, was je op geen enkele wijze zover gekomen.

Had je alleen dat wat jou lol en plezier bezorgde vanaf dag één doorgevoerd en was je zonder twijfel, zonder enige twijfel heel hard onderuit gegaan. En dat dit dan niet letterlijk maar figuurlijk onderuitgaan zou hebben betekend, is wat ik wel zeker weet, waar je dan wel van verzekerd zult zijn. Omdat we als mens geboren zijn om samen in het leven met anderen te functioneren, we samen met anderen in het leven het best tot ons recht komen. We samen maar daarbij ook alleen mogen zijn, wanneer we ervoor zorgen dat er geen mens door gehinderd wordt, geen mens of dier mee belast wordt, geen mens of dier op enig moment schade van ondervindt. Want de mens die zichzelf opwerpt om de ander te helpen, de mens of het dier wat zich inzet om de ander weer vrij en blij te laten zijn, die zal dit tot in lengte van dagen volhouden. De mens of het dier die er echter voor kiest om geliefd te willen zijn, geliefd te willen worden en of de liefde te willen voelen die onbewust altijd al aanwezig is, die zal zichzelf tekort doen. Deze mens of dit dier zal ten ondergaan aan eigenverwachting.

Ten ondergaan aan dat wat hem of haar in het verleden gegeven is, waar hij of zij op rekende en waar hij of zij door het ontbreken van dat wat voor hem of haar zo prettig voelde ineens niet meer is of als ontoereikend voelt. Hij of zij zichzelf niet meer toereikend voelt, waardoor een betreuenswaardig, deficiënt, futloos, inadequaar, incompetent, insufficiënt, jammerlijk, kort, niet genoeg, onvoldoende, onbekwaam, onbevoegd, onbevredigend, ongenoegzaam, onvolledig, sneu, spijtig, te kort schietend, teleurstellend of vruchteloos gevoel zich van hem of haar meester maakt. Waardoor hij of zij het gevoel krijgt en of overhoudt, niet meer mee te tellen. Niet meer mee te tellen in de wereld die gezien wordt als normaal.

In de wereld, die ons voorgespiegeld wordt als zijnde normaal terwijl deze allesbehalve normaal is. Omdat normaal, gewoon en alles wat we aan woorden gebruiken, om iets wat ons aangeleerd is te formuleren, allesbehalve normaal of gewoon is, allesbehalve dat is wat we als “standaard” ervaren, maar wel een formule is, een programmering, een wijze waarop mensen en zo ik nu al jaren weet, dieren maar ook al het andere wat leeft, die “in wezen” gereede twijfel hebben, daardoor geleid worden. Zich daardoor laten leiden, waardoor het twijfelen, het niet meer zeker zijn van, de liefde, de zorg, de eigen kracht hem of haar doet besluiten om te stoppen. Hem of haar doet besluiten om de weg van de minste weerstand te kiezen. Dat bij sommige mensen en dieren dan toch op het laatste moment, “in the heat of the moment”, het keerpunt in zicht komt is dat wat iedereen weer zal mogen weten. Wat ieder mens weer zal mogen weten en mogen ervaren, doordat ook hij of zij ervoor kiest om weer in het moment te zijn. Het moment waarop alles keert, het keerpunt, de ommezwaai, het juiste pad kiezen weer in beeld en in zich komt, doordat er op dat moment inzicht is.

De mens, het dier of dat wat leeft beseft, begrijpt en inziet dat er van hem of haar gehouden wordt, dat er om hem of haar gegeven wordt, doordat er liefde is, onvoorwaardelijke liefde. Dat wat met geen pen te beschrijven valt, alleen voelbaar is voor hen die bereid zijn om zichzelf en alles wat zij zijn met iedereen die en alles wat leeft te delen. Het delen van dat wat hem of haar de persoon maakt die er voor iedereen die en alles wat leeft is, die er voor iedereen die en alles wat hij lief heeft is, doordat dit in wezen het leven is, het leven volgens Gods plan. Het leven wat God voor ieder mens wilde toen Hij de Hemel en de Aarde geschapen heeft. Het leven waarin ieder mens, ieder dier en alles wat leeft gelijke rechten, kansen en mogelijkheden zou kunnen hebben, wanneer hij of zij zich in zou zetten voor en in het Algemeen Belang. Voor en in het belang van iedereen die en alles wat leeft en op eenzelfde, zij het een volledig unieke wijze in het leven staat, het leven van alle dag. Het alledaagse leven, omdat het alledaagse leven, het leven waar iedereen in zit in wezen het enige leven is wat we als standaard zullen mogen gaan zien, voelen, ervaren en weten. Het leven waarvan we weer zullen mogen zien, voelen en ervaren, waarom het weten van wie we zijn, wie we in wezen allemaal zijn, van belang is. Omdat we als deel van een geheel, als deel van een totale hoeveelheid, allemaal op geheel eigen wijze van waarde zijn. We op eigen kracht, aangevuld met de Onvoorwaardelijke Liefdeskracht van God via Jezus allemaal weer van waarde zullen kunnen en mogen zijn wanneer we het juiste denken, het juiste zeggen en het juiste weer doen door het handelen, het letterlijk en figuurlijk handel drijven op geen enkele wijze deel van ons zijn te laten worden. Doordat we als mens geboren zijn om dat wat we denken, zeggen, doen en of laten alleen in het belang van iedereen die en alles wat leeft zullen mogen doen, waardoor we weer weten.

Altijd!

Altijd weer weten, dat doen wat werkelijk van belang is, wat werkelijk weer van waarde is, wat werkelijk zo is, is bedoeld. Doordat je beseft dat ieder mens overal ter wereld gelijk is, wordt het in wezen op geen enkele wijze meer anders gevoeld.

Omdat we ervoor kiezen, er met heel ons hart en ziel voor willen gaan om de vrede te bereiken, de vrede te laten zijn. Want de vrede is wat voorbestemd is, de vrede is getekend en zal weer het wereldbeeld kleuren, de lijntjes gelegd, heel fijn.

De lijntjes die als een schets ooit ontstaan zijn, waarmee God het beeld heeft getekend, het voorwerk heeft mogen doen. Wanneer wij, jij, ik, maar ook ieder ander, zijn of haar taak weer oppakt, is de basis gelegd, start gemaakt, goed fatsoen.

God had de kennis, de kennis van Goed en Kwaad en wilde dit met iedereen die daarvoor open stond uit liefde delen. Waardoor deze liefde ineens bekoelde, niet meer als zodanig voelde, is waar we vragen over moeten stellen, niet één, velen.

Velen ja, vele vragen, die allemaal tot eenzelfde soort antwoord zullen leiden, het allergrootste goed, vertrouwen is. Degene die zich ervan ontdaan hebben, zichzelf erdoor laten kopen, schijnvertrouwen, zekerheid, garantie, die heeft 't mis.

Mis ja, want ook nu kan ik je zeggen dat er buiten de zekerheid die God ons via Jezus biedt geen andere bestaat. Geloven is geen must, geen reden, geen verplichtingen, erop vertrouwen, er vanuit gaan en ernaar leven, kan geen kwaad.

Geen kwaad tenzij je er al je hoop op vestigt, er zelf in het leven een grote janboel of werkelijk puinhoop van maakt. Dan zul jij de consequenties mogen of zelfs moeten dragen, ben je niet langer in staat om je “taken”, wat in wezen jouw leven leven is te vervullen, wordt je verteerd door dat wat jij nooit had, nooit zal hebben, heb jij zelf jouw plicht verzaakt.

Er is geen mens die jouw plicht of taak kan vervullen, geen mens die ook maar eraan denkt dat te doen wat hoort. Doordat de band die jij met God hebt uniek is, er geen tweede of kan ik beter zeggen gelijkwaardige is, bestaat, er is namelijk maar één jij, net als ieder ander enig in jouw soort.

Enig in het soort van, ja een uitermate bijzonder exemplaar. Je zou jezelf allerlei namen en benamingen kunnen geven, rollen, titels, status, maakt jou als bijzonder mens toch op geen enkele wijze meer dan de expert van jouw leven, raar?

Er bestaat geen mens die jouw leven zo goed kent als God die jou bij je geboorte zelf de levensadem ingeblazen heeft. Waardoor jij in het leven wat je leeft vrijuit kunt ademen, ronduit jezelf mag zijn en dit ook ieder dan kan wezen, zolang je het juiste doet, je jezelf maar ook ieder ander weer vergeeft.

Jezelf en ieder ander, alles wat anders is en net als jij hebt mogen ontdekken hoe het leven is of liever gezegd nu gaat. Door je te laten leiden door alles wat de ander jou verkondigt, jou laat doen, door zeggen en denken, weer terug bij af laat.

Laat of zelfs te laat, dit laatste is iets wat onmogelijk is. Waarin ik wezenlijk van mening verschil met de medische wetenschap, de onderzoekers, noem het maar Geschieden Is.

Ik weet, doordat ik nu en al jaren in het leven ben waarvoor ik gekozen heb, toen God mij de voor de keuze stelde, liet. Mocht zelf(s), zelf samen met Hem mijn weg bewandelen, de vooruitblik, het vooruitzicht, dat wat komen zou, doordat Hij dit wilde delen, Hij zei daarbij meteen onderzoek weer, je ziet.

Je ziet vanzelf waar het je brengt, wat het je laat weten, wat het met je doet, wanneer je het verkeerde pad betreedt, neemt. Dan zul je de hinder in dubbele mate ervaren, zal alles wat en iedereen die je wilt bereiken juist van je afkeren, vervreemdt.

Vervreemdt met name van jezelf, mens die jij mag zijn, bent. Alleen door weer open te staan voor, dat wat jou siert, talent.

Het talent om jezelf duidelijk neer te zetten, te laten gelden. Dat dit gelden zonder de vertegenwoordiging van de "aardse waarde" mag zijn, is wat jou zo uniek maakt, bloemenvelden.

Bloemenvelden en de bijen, vlinders en alles wat de natuur dagelijks te bieden heeft, is wat jou zo blij maakt, betaald. Doordat het jou op geen enkele wijze uitmaakt of je ergens een beloning voor krijgt, geroemd en geëerd wordt, doordat jij zelf jouw doelen stelt, in wezen ook al hebt bereikt, behaald.

Vrij zijn als geen ander, iedere dag waarop jij je leven leeft. Sterker nog, elk uur, de minuut of de seconde, deelt en geeft.

Jij deelt en geeft jouw energie en alles wat je bent aan de mens, dieren, alles wat de levenstaak mag vertegenwoordigen. De levenstaak, de rol, de wens, de vervulling, voltooid of onvoltooid in leven, gehoor geven aan het representeren, representatief zijn, in het heden leven, vertegenwoordig en.

God wat ben ik u daar dankbaar voor, wat ben ik blij dat ik deze taak aan mocht nemen, deze rol die mijn leven is, kreeg. U heeft mij doen inzien dat het leven zoveel meer te bieden had dan wanneer ik naar de standaard van de ander zou leven, geen leven wel een goed gevulde bankrekening, vakanties, reisesjes, uit eten, zo veel en vaak ik wilde en zweeg.

Door maar op geen enkele wijze weerstand te bieden aan de mens die het voor het zeggen denkt te hebben, ogenschijnlijk. Want U, ik maar inmiddels ook velen met mij weten wel beter, zijn allang op de hoogte van het spel wat gespeeld is, pijnlijk.

Pijnlijk voor hen die dit ondervinden, ondervonden hebben of nog zullen gaan doen wanneer zij hun ware ik tekort doen. Wetende dat er verandering in komt, u de juiste mensen op de daarvoor bestemde positie neerzet in het leven, even rantsoen.

U voorziet ons van alles wat nodig is, wat wij nodig hebben om in leven te blijven en eruit te halen wat erin zit, levend. Door naar uw stem en dat wat u mij dagelijks influistert te luisteren, mijn hart te volgen, lukt het mij, steeds weergevend.

Ik geef uw gedachten weer en vind de woorden die bijpassend zijn, te begrijpen, voor een ieder die goedgezind is en ook wil. Omdat u als geen ander weet dat het alleen zijn, het alleen beslissen en alleen maar fouten maken zonder deze zelf te herstellen, geen resultaten boekt, het onbeduidende verschil.

Ieder mens is uniek, is goed en ik kan en wil daar alleen in geloven, doordat ik voel, zelfs zeker ben van dat wat ik weet. En vergeef me meteen wanneer ik soms even wat tijd nodig heb omdat ik mens ben die door verleidingen soms vergeet.

De vraag is, zijn het verleidingen of laat ik me afleiden van mijn plan, mijn hogere doel, om de hemel op aarde weer vaste vorm te laten krijgen. Er is werkelijk geen mens buiten Jezus om die zich zo ingezet heeft om zijn doel te bereiken of wel?

Natuurlijk zijn er mensen die dit geprobeerd hebben, zijn er nog steeds mensen die zich daar voor in willen zetten, maar bij hen ontbreekt de tijd om er ook werkelijk iets meer te kunnen bereiken. Tijd of levenskracht, want dat er door het ontbreken van levenskracht meer mensen vervroegd aan hun eindje zijn gekomen daar kunnen we op geen enkele wijze omheen. Daar kunnen we op geen enkele wijze nog iets aan veranderen. Wat wel mogelijk is ervoor zorgen dat iedereen weer weet hoe hij o zij het leven op de voor hem of haar meest volwaardige wijze kan leven. Door jouw eigen opgedane kennis en ervaring met zoveel mogelijk mensen te delen. Met de mensen te delen die daar interesse en behoefte aan hebben. Die ook net als jij op een gezonde wijze in het leven willen staan, in het leven willen staan en in het leven willen zijn. Want dat dit laatste het in het leven willen zijn de belangrijkste regel is, daar mag weer aan gewerkt worden, daar kunnen we met ons allen, met z'n allen en met iedereen die zich daarvoor inzet weer aan gaan werken. Daar zijn zelfs de nodige initiatieven al voor gestart. Dat ik daarbij mag zeggen dat er goede, minder goede en ronduit slechte initiatieven zijn. Zonder twijfel allemaal goed bedoeld, zonder twijfel allemaal met de beste intenties en zonder twijfel ook allemaal door de uitvoerende partijen met het idee dat zij het beste voor hebben met de mensen om hen heen. Met de mensen, met de dieren, met de natuur, met alles wat in wezen gelijk maar ook waardig is, gelijk en waardig wanneer deze in hun waarde worden gelaten. Gelijk en waardig wanneer zij kunnen zijn, wie of die zij zijn, wat of dat zij zijn, "zichzelf".

Ja, zichzelf, haar zelf of het zelf zelf, waarbij de vorm voor het zelf in wezen mag en kan verschillen, dat het zelf daarbij wezenlijk verschilt van de ander, wezenlijk anders is dan ieder ander en alles wat anders is heb ik in mijn leven al heel vaak ervaren. Ik heb zelfs weleens vernomen dat ik een “medisch wonder was”. Maar waarom was en niet ben, waarom het daarbij laten en gewoon op de oude voet doorborduren, op de oude weg doorgaan, terwijl ik wist dat ik veel meer kon dan iemand ooit voor mogelijk zou houden. Want ik had immers al zoveel zelf overwonnen, ik was al zo vaak geholpen doordat ik het vertrouwen weer kreeg en doordat ik wanneer het even moeilijk was het Johannes 3 vers 16 gebed gebruikte. En dit gebed, heeft werkelijk tot verrassende resultaten geleid op vele wijzen. Op zoveel wijzen dat ik alleen maar kan aanraden om het te gebruiken waarvoor jij denkt dat het nodig is. Iets wat ik ook als omschrijving heb gebruikt op mijn website bij het artikel “Hulpmiddel: water instralen”, onder de Links en niets meer of minder betekent dat je het gebed inspreekt in water, met de bedoeling dat dit water je sterkt in je eigen kracht. Zo mogelijk zelfs nare bijwerkingen van dat wat op minder goed berustende ideeën en theorieën is uitgedacht. Want of dit de bedoeling was of het werkelijk met als doel had om de ander, jou of wie dan ook te schaden, dat laat ik in het midden. Dat er vaak wel een ander doel aan vast zat, “persoonlijk gewin”, het financiële plaatje met namen of wellicht toch de angst om geld en alles wat daarmee te koop is te verliezen is waar ik wel zeker van ben. Of nog beter omschrijven waar ik van overtuigd ben, omdat dezelfde, met name negatieve overtuiging, al jaren gebruikt wordt om geld mee en aan te verdienen. Geld te verdienen aan de angst, het verdriet, de pijn en of het verdriet van de ander. Want dat dit de enige reden is waarom het in stand gehouden wordt, dat is mij sinds lange tijd al duidelijk.

En ik wist dat als meisje van nog geen 4 jaar al, ik wist als meisje van die leeftijd al dat de pijnpunten, de punten waar de mens het meest angst, pijn en verdriet van heeft, de zere wonden zijn waar je door er zout in te strooien iets uit kunt halen. Iets uit kunt halen of iets aan kunt ontlokken. Dat het eerste op geen enkele wijze los te zien is van het tweede, dat het eerste op geen andere mogelijke wijze te zien is dan dat wat voortkomt uit het tweede is waar de “slimme mensen”, de mensen die veelal de vooropgezette plannen bedacht hebben al heel lang van bewust waren. Al heel lang of toch stom toeval?

Ach, wat maakt het uit, wat zou het en wat heb je eraan om dit te weten. Dat de persoon, de mens, de man of de vrouw heel eenzaam is geweest, is wat ik wel zeker weet. Want waarom zou je ervoor kiezen om de ander, ieder ander of alles wat anders is dan jij bent dit feit te onthouden. Waarom zou je ervoor kiezen om de waarheid, dat wat in wezen het weten is met geen ander te delen, dan de personen waarvan jij en ja daar is het weer, “op financieel gebied” niets te vrezen hebt. Op financieel gebied, omdat de wereld, iedereen die en alles wat leeft daaraan wordt gemeten. Daarmee wordt vergeleken en alles wat dood is zijn of haar waarde verliest. De waarde van de doden vaak pas naar voren komt nadat deze werkelijk weg zijn. Weg van het leven waar zij eveneens vanuit liefde in overeenstemming met God hebben kunnen en mogen kiezen. Waar zij in, met en vanuit volle bewustzijn een keuze voor hebben mogen maken. Doordat dit in, met en vanuit Onvoorwaardelijke Liefde was, de liefde van God waarmee Hij al zijn kinderen belast heeft. Omdat dit de enige belasting is die werkelijk van waarde is. Het enig is wat elk levend wezen is, is iets was duidelijk zal gaan worden. Duidelijk als in een begrip, voortkomend uit een alles overweldigend gevoel van zijn.

Waarachtig in leven zijn. wis en waarachtig, doordat je het als mens, als dier, als alles wat leeft weer elke dag zult mogen ervaren. Deze ervaring leert en je meer geeft en biedt dan wat ook maar in de wereld ooit zal kunnen doen, zal kunnen bereiken. En het mooie is, het maakt daarbij totaal geen verschil of je arm bent of rijk, je bruin of blank bent, welk geloof je aanhangt of dat je zonder geloof bent. Wanneer jij jouw leven bent, is het geloof, het vertrouwen en de band die jij bewust of onbewust met God hebt, de band die dat realiseert wat geen ander, geen middel, geen machine of wat maar ook ooit zal kunnen waarmaken. Omdat jij jouw leven bent, God degene is die jou, mij, maar ook ieder ander en alles wat anders is, keer op keer in de gelegenheid stelt om er weer bovenop te komen. Om weer bovenop en in het leven te staan, bovenop de en deels aarde te zijn, dat het daarom goed is dat iedereen zo nu en dan in de natuur is, tuiniert, zich bezighoudt met dat wat naast ons allen leven is, dat wat groeit en bloeit koestert, is feit.

Feit en feitelijk, doordat iets waar je in wezen alleen maar liefde aan geeft, iets of iemand waar je alleen maar oprechte en onvoorwaardelijke liefde en oprechte aandacht aan geeft, geeft zonder er iets voor terug te verwachten, ook werkelijk alle liefde krijgt die mogelijk is. Alle onvoorwaardelijke liefde krijgt die in wezen ieder mens nodig heeft. De enige liefde die werkelijk geen grenzen kent en waarvan jij weet dat deze voor ieder mens wanneer deze geboren wordt, geboren is, zonder twijfel vermenigvuldigd wordt. Vermenigvuldigd, doordat God ieder mens in staat heeft gesteld om te geven zonder te willen ontvangen, te geven zonder er iets voor terug te willen ontvangen. Het teruggeven, het uit liefde dat in het leven willen doen wat mogelijk is voor de ander en ieder ander is dan vanzelfsprekend. De mens is geboren om te leven en te geven.

Te geven en dat te doen wat ervoor zorgt dat de ander, ieder ander en alles wat anders is zal stralen. Stralen doordat hij of zij zich gelukkig voelt, hij of zij zich gewaardeerd voelt, hij of zij dat zal kunnen doen en bereiken wat hem of haar eveneens weer in staat stelt om een liefdevol en gevend persoon te zijn. De mens te zijn die hij of zij verkoos te willen zijn, toen de start zich aankondigde, toen de start en het geboren willen worden in het betreffende leven zich aandiende, waardoor de tijd en het tijdstip waar je als mens voor gekozen hebt, overeenkomstig is met alles wat er op je pad komt. Alles wat in de tijd vastligt, zonder daar in het hier en nu bewust van te willen zijn, zonder daar een agenda of planning op na te houden, maar wel wetende dat alles op het juiste moment volgt.

Alles op het juiste moment volgt en opvolgend is, op één navolgend is, doordat God dit alles al voor ons geregisseerd heeft, geregisseerd en geregistreerd, hoe zouden we anders kunnen weten. Hoe zouden we anders kunnen zien, voelen, ervaren en beleven? Hoe zouden we anders dan dat hij ons zou leiden, de weg kunnen vinden die bij ons past en bij ons hoort? De weg die correspondeert met de taal van ons hart, de weg die correspondeert met alles wat we in wezen en wezenlijk zijn, wanneer we ervoor zorgen dat het communicatiesysteem met ons hart ononderbroken blijft. Ononderbroken doordat we bij alles wat we denken zeggen of doen iedere dag ons geweten raadplegen. Ononderbroken doordat we bij alles wat we in de omgekeerde volgorde doen, zeggen, denken of laten vanzelf geconfronteerd zullen worden met wat waarheid is en wat allesbehalve waarheid is. Ons lichaam, ons hart en alles wat wij in wezen zijn en waar we blind op varen zal ons eraan herinneren, zal ons eraan herinneren dat we niets meer of niets minder dan liefde zijn, waarbij ons hart, het hart van God is.

Het hart van God Onze Vader is, de bron van alle goeds, die via Jezus, dat weer voor elkaar heeft gebracht wat werkelijk een bijdrage levert aan het Algemeen Belang, via Jezus, omdat ook deze zich tegen beter weten van zijn vader in het besef had. Het besef had dat er ooit één iemand zou mogen zijn die zichzelf voor het leven van de Vader wilde geven, die zichzelf voor iedereen die en alles wat leeft wilde geven, omdat ook dit onvoorwaardelijk liefde is. Wanneer deze onvoorwaardelijke liefde echter op een wijze wordt gebruikt wat allesbehalve vredelievend is, zullen velen hiervan de gevolgen dragen, zullen velen met de persoon die allesbehalve vanuit vredelievendheid het leven laat met een leegte achterblijven. God wilde dit koste wat kost voorkomen, God wilde de leegte die in Hem was toen Hij de mens zag falen in leven werkelijk laten stoppen, omdat het Hem zoveel pijn deed, ondraaglijk veel pijn deed, waardoor Jezus Hem ter wille was en zelfs meer dan dat Zijn leven voor God, iedereen die en alles wat leeft gegeven heeft. Jezus, heeft uit eigen beweging, in, met en vanuit Liefde voor iedereen die en alles wat leeft Zijn eigen leven opgeofferd. Jezus, heeft dat waar Hij de Vader, Zijn Vader zo dankbaar voor was ingezet om iedere ander te redden.

De redding van iedereen die en alles wat leeft, zo ik al jaren ervaar en dankzij het gebed, door het uitspreken van het gebed Johannes 3 vers 16 in water of wanneer ik het op andere wijze nodig had, werkelijk de positieve kracht in mij voelde toenemen. De kracht om weer verder te gaan, weer verder te kunnen en op de meest positieve wijze het leven waar ik voor gekozen heb, waar ik in, met en vanuit liefde voor gekozen heb weer iedere dag vorm te kunnen geven. In, met en vanuit liefde ja, want waarop zou ik ervoor kiezen om het op een andere wijze in te vullen of door een ander te laten vormgeven?

Waarom zou je?

Waarom zou je voor dit leven gekozen hebben, wat denk je? Het is jouw leven, dat wat bij je past en hoort, het grootste cadeau wat je kunt krijgen, veel meer dan een geschenkje.

Een geschenkje kan natuurlijk eveneens waardevol zijn, zeker wanneer je dit op een goede wijze kunt gebruiken, inzet. De meest mensen, hebben wel een idee, een bepaald doel voor ogen, genieten er dagelijks van, maar hebben zij ook de pret?

De pret die je ervaart wanneer je dat wat je hebt met de ander, met vele anderen of zelfs ook met ieder ander gratis deelt. Doordat jij dat kunt doen wat je werkelijk wilt en er iedere dag weer meer uit kunt halen, de woorden komen vanzelf, je hoeft ze geeneens te bedenken, omdat je leven nooit verveelt.

Je leven nooit één moment gelijk is, aan dat wat je voorheen deed, hebt gedaan of zou willen gaan doen, elke dag nieuw. De mens die jou zou ondervragen, daarbij denkt waarom zou je, die heeft er weinig van begrepen, rijp voor eigen interview.

Interview, vraagstelling, iets wat je jezelf elke dag kunt afnemen, wanneer je daar het nut van inziet en ook begrijpt. Het voelt een beetje alsof je een boom bent, er vruchten aan je groeien, de zon deze door dagelijks licht heelt en rijpt.

Rijpen ja, dat doet de mens gedurende de jaren waarin hij of zij leeft, met iedereen die dat eveneens wil en ook zelf doet. Dan zou je natuurlijk de ander kunnen ondervragen, de ander kunnen uithoren, bij jezelf starten voelt zeker zo goed.

Want jij bent de bron van jouw eigen energie, jij bent de mens die het leven aangaat wat aangeboden is, uit liefde in alle tijd. Wanneer je ervoor kiest om de bron de ander te laten zijn, zal de verbinding verbroken worden, raak je jezelf zomaar kwijt.

Zomaar of met reden, jij bent de enige die daar het antwoord op kan en mag geven, doordat jij dit als enige echt zelf weet. En wie er een andere gedachte op na houdt, wel voor reden vatbaar is, zal uiteindelijk na gaan denken en of vergeet.

Vergeet wie hij of zij is, door de jaren te laten tellen en elk minpuntje uitgelicht te blijven zien, voelen, opnieuw ervaren. Er is geen enkele ziekte die door de ander overgebracht kan worden, je dit laten vertellen, je dit aan laten praten is er wel, dat weet ik al jaren, daarin schuilen pas echt de gevaren.

Gevaren die op de loer liggen, eveneens gepromoot door de gezondheidsindustrie, die gelijk de oorlogsindustrie opereert. Natuurlijk zijn er ook werkelijk mensen werkzaam die het beste met de ander voorhebben, hebben dat immers geleerd.

Geleerd dat ieder mens gered moet worden, ondanks alles, koste wat het kost, wanneer budget, verzekering toereikend is. Maar weten zij ook werkelijk of de mens an sich, wat op zich of op zichzelf genomen betekent, dit wel aankan of toch mis?

Mis, een inschattingsfoutje, doordat de dokter, de hulpverlener, alleen de losse feitjes, wetenschapjes ziet. Kennis over dat wat jou bezighoudt, wat ervoor gezorgd heeft dat jij dit hebt ontwikkeld, de oorzaak ontbreekt, daarvan hebben zij geen idee, wordt vaak niet meegenomen, de oplossing is voorhanden, wie jij bent, kennen zij echter niet.

Kennen zij alleen wanneer zij jou goed ondervragen, wanneer zij zich openstellen om jou te leren kennen, niets dan liefde. Is dit wel mogelijk, kan dit in een wereld waarin het economisch belang vooropstaat, iedere minuut verantwoord moet worden ingevuld, het elektronisch tijdperk doorkliefde.

Doorkliefde letterlijk de mens die voorheen vol overgave zijn of haar doel, om de mens te willen helpen, vooropstelde, deed. De mens die handelde zoals dit zou moeten, geen steekwoorden op het internet afspeurend, oorzaak en gevolg, kennen het allemaal in onze kringen, onophoudelijk leed.

Ik leed ombuigen naar ik leid, dat is de weg, de enige die een goed einde kent, die daadwerkelijk dat teweeg brengt wat is. Is, in het hier en nu leven, iedere dag nemen zoals deze komt, gehoor geven aan je eigen idealen, wetende dat deze goed zijn voor jou, de ander en alles wat anders is, dit is echt pas gis.

Het Natuurlijk Leven(s) Plan, het Natuurlijk Liefde(s) Plan, door God aan ons allemaal gegeven, met als reden goed doen. Gratis en voor niets aan te bieden, wanneer de ander, jij in dit geval aan jezelf wilt werken, de enige voorwaarde, geen poen.

Het kost de mens die aan zichzelf wil werken, een bijdrage wil leveren aan een gezonde wereld, zelf echt geen ene cent. Wanneer hij of zij zijn ware leven leidt, zal de ontwikkeling in gezonde mate toenemen, ontdekt een ieder zijn of haar talent.

Zonder enige inbreng van iemand die je stuurt, maar wel iemand die je begeleidt, puur vanuit het vertrouwen in jou. Omdat God het beste met je voor heeft, eeuwigheids getrouw.

God is en blijft ons eeuwig trouw, God komt al z'n beloftes aan ons na. Wanneer we ook zelf op diezelfde wijze ons leven gaan leven, het leven gaan leven waarmee we ingestemd hebben, waarmee we in en vanuit onze bewuste vrije wil ingestemd hebben, zal alles z'n weg vinden. Vanaf dat moment zal iedereen die en alles wat leeft z'n weg weer vinden, ongeacht wat de ander zegt, denkt of doet. Ongeacht wat wie maar ook zegt, denkt of doet, omdat we allemaal het recht hebben op ons eigen leven. Het leven van ons eigen leven in overeenstemming en overeenkomstig met de wens en de boodschap daaromtrent waarmee we God hebben verzekerd dat we deze wens, deze droom en alles wat eruit voortvloeit aan zouden kunnen, zouden kunnen "handelen". Ja handelen, omdat dit een pure vorm van handelskennis is. De enige handelskennis die in samenspraak met "huishoudkunde" en alles wat ermee gepaard gaat, zoden aan de dijk zet. Dat wat het ware handelen, het vinden van de wijze waarop je iets kunt doen zonder enige moeite maar wel met alle inzet en alle handjes die voorhandig zijn kunt leren omgaan met, is wat bedoeld wordt. Wat bedoeld wordt en wat de ware bedoeling is, de enige ware levenswijze.

De levenswijze die alleen de mens die met iedereen die en alles wat leeft om kan gaan op de juiste wijze ten uitvoer en tot uiting kan brengen. De levenswijze die alleen de mens die met iedereen die en alles wat leeft door één deur kan, zonder daarbij bedenkingen of nare gedachten te hebben, zal mogen realiseren. Ja, realiseren door dit waar te maken, door dit op de juiste wijze te doen. De wijze waarop alles en iedereen er een goed gevoel aan overhoudt. En zou er iemand een naar gevoel aan overhouden, zou er een mens zijn die er een naar gevoel aan overhoudt, die zal geholpen worden, die zal hulp krijgen.

Hulp van hogerhand krijgen, omdat de pijn, het verdriet en alles wat gestoeld is op het verleden, nu werkelijk weer verleden tijd mag zijn, achter de rug mag zijn, verholpen mag worden. Doordat het lijden in leven, het leiden van een eigen leven volledig in de weg staat, daarbij zelf(s) volledig ongepast en ongebruikelijk is. Het lijden, alles en iedereen die vanuit liefde met een persoon verbonden is hindert. En alleen dat al, “ergens” hinder van kunnen ondervinden, vanaf nu gestopt mag worden. Gestopt, voorgoed een halt toegeroepen mag worden, voorgoed verdwenen, voorgoed zonder gevolg en zonder vervolg mag zijn. Want hinder als pijn, hinder als verdriet, maar ook hinder of het gevoel hebben om stil te staan of zelf nog vele malen erger, geen lucht meer te hebben en letterlijk op de rem worden gezet, heeft zijn langste tijd gehad, wanneer de mens zelf weer het eigen leven zal gaan leven.

Leven ja, totaal anders dan de planning, de prognoses en alles wat gepaard gaat met iets wat controleerbaar is, omdat dit verleden mag zijn. We zijn uniek en het wordt tijd, is tijd, kortom de tijd is nu gekomen dat we ons weer mogen laten leiden door onze innerlijke klok, onze innerlijke stem, ons hart, wat tikt op het ritme waarin en waarbinnen we weer mogen leven, omdat de afgelopen 4000 jaar voorbijgevlogen zijn. Voorbijgevlogen zijn, voor velen die ons voor zijn gegaan. Voor velen zelfs totaal zonder herinnering aan wat ooit eens was zijn geweest. En wellicht nog verdrietiger, waardoor de “wat ooit zal kunnen zijn” en de “wat ooit mag wezen” in feite uitgesloten zou zijn. Uitgesloten zou zijn wanneer God er niet een stokje voor gestoken zou hebben. Wanneer God er eigenhandig, door het leven te leven en het leven te zijn, door het doorgeven van zijn eigen levenskracht, aan iedereen die evenals hij vanuit liefde in leven is, eenzelfde kans zou bieden.

Eenzelfde of is het dezelfde kans, de kans om het leven, weer het leven te laten zijn. Het leven weer het “levensregister” te laten zijn, doordat de persoon die observeert en registreert, die kijkt, maar ook werkelijk ziet, die hoort maar ook werkelijk luistert, tussen de regels door kan lezen. En het gebruiken van de woorden die tussen de regels in staan, het op een juiste wijze inzetten van de woorden die voor iedereen die en alles wat leeft te begrijpen vallen, te begrijpen zijn, het alfabet, de symbolen en de synoniemen, vormen met alle ervaringen en dat wat je als mens mee kunt en mag maken werkelijk het levensregister. Het levensregister is weer geopend, het levensregister, mag elke dag weer een nieuwe versie krijgen, een versie die nog op geen enkele wijze geweest is, tot stand is gekomen, tot ontwikkeling is gebracht, omdat er ooit iemand besloot om de mens één pad te laten lopen. Een pad, de rijksweg en alles wat ermee verband houdt, het pad naar de winst, het pad naar het vermogen, waardoor de werkelijke winst en het vermogen om je als mens te ontwikkelen, te groeien en werkelijk van waarde te kunnen zijn gestopt is.

Vanaf het moment dat men alles “te gelde heeft gemaakt”, vanaf het moment waarop men geld als “hoofddoel” is gaan ervaren, is alle waarde die werkelijk van waarde was, werkelijk van waarde zou kunnen en mogen zijn gestopt. Omdat de mens die geld belangrijker vindt dan “een waardig leven”, dan het gelijkwaardig in leven zijn van iedereen die en alles wat leeft daarmee het lot en alles wat daarmee gepaard is gegaan over hem of haarzelf heeft uitgeroepen. Het lot, dat waar je pas mee geconfronteerd wordt, op het moment dat het allemaal wat minder goed gaat, pas mee geconfronteerd wordt op het moment waarop je jezelf tegenkomt. Want ja, dat is iets waar we als mens mee te maken krijgen, overkomt je zonder reden.

Overkomt je zonder of toch met reden, de reden die jij zelf aanvoert, de reden die jij zelf kiest, door de wijze waarop je denkt, zegt, doet en handelt. Jouw handelswijze, in spreken, denken, maar ook zeker in doen en laten, dat wat uiteindelijk de doorslag geeft. Wat daadwerkelijk het moment, het tijdstip en zelfs de locatie bepaalt van dat wat starten mag, starten kan en mogelijk zelfs weer een gevolg en een vervolg mag krijgen.

Een gevolg en vervolg in positieve zin, waardoor mensen de zin van het leven, de zin in het leven en alles wat ermee gepaard gaat weer terugvinden. Omdat de zin van en de zin in het leven in wezen dat is wat ertoe leidt dat de mens zich wil ontwikkelen. Wil ja en in geen geval omdat het moet, omdat het een vereiste is, het een stil verlangen is, waar door de plicht en de druk om het te doen, alle glans vanzelf verdwijnt. De glans die het willen leren, willen denken, willen doen en alles wat ermee gepaard gaat zo afremt dat er in wezen alleen maar ontwikkeling in “gecreëerde zin” mogelijk is. Met als gevolg dat er geen natuurlijk variatie meer is. Doordat alles wat van nature is, beperkt wordt, gekenmerkt wordt of kan ik beter zeggen onderdrukt wordt. Want wanneer je als mens iets meer dan een bovengemiddelde interesse hebt voor het leven, het leven en alles wat leeft, dan ben je snel afgeleid, dan heb je concentratieproblemen, dan wordt je bestempeld met het labeltje ADHD, ADD, PDD-NOS of een andere autisme verwante stoornis. Dat de enige stoornis die deze mensen hebben de druk van het mee moeten gaan in, het verhaal, de omgeving en alles wat anders dan zij is, dit in wezen voor alle ziektes en ziekten geldt, is wat iedereen weer mag weten, want er zijn geen grenzen meer. Er is geen grens meer voor iets wat toelaatbaar is, alles wordt letterlijk aan banden gelegd, gemeten en vervolgens gediagnosticeerd, alles heeft of krijgt een naam.

Maar lieve mensen, de enige naam die in het hele rijtje ontbreekt, is het woord leven. De enige “oplossing” die in het hele rijtje nog op geen enkele wijze naar voren komt, is hoe je als mens met diagnose zo veel mogelijk jezelf kunt zijn. Nee, je moet net als de ander zijn, als ieder ander zijn, meelopen in de pas. Maar zou deze pas, deze wijze van leven werkelijk stroken, kloppen en horen bij het leven wat God voor ieder van ons bestemd heeft? Heb jij het je weleens afgevraagd of zit jij zo vast in de structuur dat je in wezen wel verder wilt, maar door allerlei tegenwerpingen, die jij jezelf hebt opgelegd, het toch ook zelf laat?. Je laat het om jouw leven te leven, bewaart het nog tot in de vrije uren, je weekend, je vakantie, het moment waarop je even alleen bent, zonder man, zonder vrouw, zonder kinderen, zonder alles en iedereen om je heen die iets van je wil en iets van je vraagt. Hoe lang gaat het nog duren voor je dan wakker bent, je dan wakker wordt, je ontwaakt? Op de dag waarop je te horen krijgt dat jouw einde nadert of ga je eerder over tot de orde van de dag. De enige orde die gelden mag, LEVEN. Leef nu, leef elk moment in ieder moment en doe dat wat voor jou mogelijk is, waar je goed in bent, wat ervoor zorgt dat jij je prettig, plezierig en blij voelt, gewaardeerd voelt. Omdat je dan precies het leven leeft wat bij jou past en hoort, het leven waarvoor jij gekozen hebt.

Het leven wat jij mocht kiezen omdat het voor jou bestemd is! Ja, ik moet het wel blijven herhalen omdat herhaling inderdaad de kracht is van de reclame, de marketingtool, de techniek die iedere leerkracht gebruikt om alle kennis, die in wezen, leer jezelf maar op geen enkele wijze kennen is, gebruikt om jou zo ver mogelijk van jezelf te verwijderen. Jou van jezelf te laten vervreemden, waardoor jij het Bruto Binnenlands Product wordt, de robot met de beste emotie, saamhorigheidsgevoel.

Werkelijk waar, dat is waarin jij verschild van al die unieke, eenlingen, mensen die zich op de één of andere wijze geroepen voelen om zich op te offeren, in goede maar ook in kwade zin.

In het doen van goede en kwade dingen, in het bedenken van goede en kwade dingen, doordat zij in wezen beide teleurgesteld zijn, teleurgesteld doordat zij het gevoel hebben ondergewaardeerd te worden, het gevoel hebben dat zij iets goed moeten maken, het gevoel hebben dat zij iets kunnen veranderen aan..... Ja teleurgesteld, ondergewaardeerd, overgewaardeerd en iets goed maken. Het spel wat gespeeld wordt op een niveau die alle grenzen te buiten en te boven gaat. Maar God weet, heel goed hoe Hij de mens, die werkelijk dankbaar is, die werkelijk weet, die werkelijk zichzelf is en zich gewaardeerd voelt kan bereiken. Door deze persoon de kans te bieden volledig zichzelf te zijn. De kans de middelen en de mogelijkheid bieden om volledig zichzelf te zijn en lieve mensen dat ontdek je pas wanneer je de tijd op de juiste wijze benut. Wanneer je dat doet wat je hart je ingeeft, in het belang van iedereen die en alles wat leeft, waardoor jij jouw leven leeft, jouw leven bent, jouw leven op elk moment zal kunnen en mogen zijn, omdat dit jouw leven is. Jij, maar ook ieder ander hetzelfde recht heeft, dezelfde rechten heeft, dezelfde plicht heeft om "JOUW LEVEN TE LEVEN", ten volste te leven. Zonder je schuldig te voelen, omdat je er niet bent voor je vrouw, je man, je kinderen, je ouders, je vrienden, je vriendinnen, iedereen die en alles wat iets van je vraagt of wilt, doordat jij gewoon met alles wat je doet, met alles wat je kunt en mag doen iedere dag jezelf bent. Iedere dag vrij bent, vrij om te denken, zeggen, doen en laten, zolang je jezelf, de ander, iedere ander en alles wat anders dan jij is, ook uniek is in dit leven, op geen enkele wijze, op geen enkel moment schaadt.

Waarom niet?

Waarom zou je jezelf, geen mens, maar ook alles wat naast jou in leven is en het recht heeft om te leven mogen schaden? Omdat het je pijn en verdriet oplevert, dat wat geen mens verdiend heeft, geen mens dus ook jij niet, met alle graden.

Jawel graden, toegekend aan de aarde, de plaats, de positie, waar jij ter wereld kwam, uit liefde bent ontwaakt, geboren. Hoewel de mensen graag hun eigen woonplaats uitkiezen, op zoek gaan naar een mooie plaats en plek, is er ergens op deze aarde een plaats waar we altijd mogen zijn, thuishoren.

Jazeker, deze plaats is er en ook voor ieder mens gelijk, ons hart, de enige veilige plek, positie en dat wat correspondeert. Allereerst met onszelf, ons ware zijn, wie we zijn, laten we dit na, door niet te luisteren, dan gaat dat als eerste verkeerd.

Dan wordt het leven en alles wat ermee gepaard gaat een strijd, die geen mens, wat maar ook voor ons kan overwinnen. Wat werkt is onszelf in de spiegel bekijken, ons ware zelf ontdekken en herkennen, los van de ander zijn, bij zinnen.

Bij zinnen zijn ja, dat wat ervoor zorgt dat je je dat wat nodig is weer herinnert, dat wat jij nodig hebt niet langer vergeet. Want het leven van de mens met alle lessen die hij of zij meekrijgt, zijn voor hem of haar bedoeld, zodat hij of zij weet.

Weet wat er nodig is in het leven, het eigen gekozen en verkozen leven, iets waar geen mens bij stil hoeft te staan. Doen we dat wel dan raken we betrokken, verwikkeld in de situatie, de omstandigheid, die zomaar eens om kan slaan.

Jazeker nogmaals, zomaar om kan slaan, doordat we de mens, de mens an sich op zichzelf laten zijn, met zichzelf. Leven is als een bibliotheek, met alle boeken, vele bladzijden, dat wat nodig is, de kast, jij als drager van jouw Bookshelf.

Omdat jij de enige bent die zelfs de inhoudsopgave en dat wat nodig is om je leven te kunnen leven weten mag, herkennen. Herkennen, het je weer herinneren, wezenlijk accepteren en loslaten wat geenszins van toepassing is, het ware erkennen.

Erkennen of toegeven aan, je mee laten nemen in de wereld, de wereld die in jou zelf is, in jouw aanwezig, in je huist. Daartegen in verzet gaan, jouw ware natuur en aard ontlopen is wat je doet, wanneer je jezelf verliest in iets of iemand anders dan jij bent, angst, pijn en verdriet, omdat je verhuist.

Je verhuist, verhuisd bent, een nieuwe plek, een nieuwe plaats, een andere locatie, stad, land of zelfs werelddeel. Wellicht klinkt het raar, wellicht klinkt het vreemd en of absoluut belachelijk, we vormen samen een bont geheel.

Geheel of gezelschap, jij bepaalt, jij mag het zeggen, de keuze maken die geheel aan jou is zelf(s) bij jou past en of hoort. En ieder mens die daarop iets aan te merken heeft, krijgt, ontdekt zijn of haar ware kracht, onszelf zijn ongehoord.

Door ons contact te verliezen met de aarde, iedere dag on route te zijn, leveren we dagelijks een stukje levensvreugde in. Waarom zouden we dit risico willen lopen, waarom zouden we er alles aan doen om onszelf en daarmee ons recht op leven te verliezen, waarom verliezen we onszelf in iets anders, iemand anders of alles wat ander is dan wij, waarom niet?

Kun jij het mij vertellen, weet jij wat de reden is, weet jij wat er nodig is voor jou als mens om je leven weer ten volste te leven? Ik doe een poging, ik vertel en zeg wat ik mag zeggen, wat mijn hart me ingeeft, doordat ik letterlijk en figuurlijk verbonden ben, één ben met de natuur. Daarbij moet ik ook heel eerlijk zijn, ik ben één met de natuur, wanneer ik me niet laat afleiden, wanneer ik me niet van mijn ware plan, dat wat God mij gegeven heeft afwijk. Wanneer ik me op geen enkele wijze mee laat slepen in dat wat absoluut ongepast en ongehoord is, doordat het niet is wie ik ben. Het op geen enkele wijze kan zijn wie ik ben, ik me er ook ongemakkelijk bij voel.

Ja, ik voel me ongemakkelijk bij het feit dat mensen, wie of wat maar ook voor mij bepaalt, buiten mijzelf om. Wanneer de ander iets voor mij bepaalt, beslist of regelt, wordt ik meteen op mezelf teruggeworpen. Het mooie is dat ik daardoor weer totaal nieuwe dingen van mezelf leer herkennen, dit ook moet erkennen en accepteren. Dat ik te allen tijde zelf mijn grenzen bewaken mag en zelf(s) aan moet geven is dat wat nog maar weinig mensen zo stellig doen of in wezen zo stellig hebben en doen. Er iedere dag naar leven, is wel dat wat nodig is om me volledig één te voelen en heel te laten zijn. Iedere dag leven volgens mijn grenzen en met dat wat mij blij en gelukkig maakt is wat ik werkelijk ieder mens gun. Dat zij dan ook mogen leven met hun grenzen en dat wat hen gelukkig maakt spreekt voor zich, is zelf(s) iets wat erbij hoort. De eigen grenzen wel te verstaan en op geen enkele wijze de door maatschappelijk, cultureel of religieuze invloeden ontstaan zijn. Dat deze zaken, deze omstandigheden en alles wat er nodig is wel bij betrokken mag zijn is iets wat nog maar heel weinig mensen weten. Is wat nog maar heel weinig mensen ervaren hebben, doordat men zich onder druk vastlegt.

Onderdrukking ja, dat wat er in de hele wereld gebeurt en dat wat wij als mens allemaal laten gebeuren, doordat we onze eigen rechten ondergeschikt maken aan het recht van de sterkste, de sterke hand, de “grote der aarde”, die dit allesbehalve zijn, maar mij wel het inzicht hebben verschaft wat ik nu heb. Dus zelfs betekent nu in mijn geval, zelf en samen met, dankzij deze mensen, iedereen die en alles wat naast mij al dan niet georganiseerd is. Omdat dit niets meer of minder betekent dan, organismes die iets anders eren dan het leven zelf. En deze mij hebben doen inzien dat ik alleen wanneer ik de juiste waarde naleef, door dit leven te zijn, me overal doorheen kan slaan, alleen, samen met wie mij lief is en met wie ik lief heb, omdat dit één is, kortom op “eigen kracht”.

God, Jezus, Mams, Ulrich, Moeder Natuur, Moeder Aarde en Alle mensen en dieren waarvan ik houd en waarom ik geef, dank jullie wel voor deze mooie ervaring, deze bijzondere herinnering en deze mogelijkheid. De mogelijkheid die ik gekregen heb en nog dagelijks krijg om lief te hebben, liefde te geven en dat te doen wat mij maar ook de mensen in mijn nabije omgeving blij maakt. Ja blij maakt, doordat ook zij kunnen doen wat mogelijk is, ook zij net als ik kunnen doen wat bij hen past en hoort. Dat je dit als mens wel eerst zelf moet willen zien om het op die wijze ook te ervaren is iets waar velen nog op geen enkele wijze van overtuigd zijn. Dit is zelfs iets waar velen op geen enkele wijze overtuigd zullen zijn tenzij ze de stap zetten om dit zelf te gaan ondervinden, Omdat ieder mens die leeft, die leeft en veel geeft, zichzelf tegen mag komen, zichzelf tegen mag komen en zichzelf en de waarde die daarbij hoort weer mag zien. Want hoewel ons leven, het leven van iedereen die en alles wat leeft verschilt, zijn er meer overeenkomsten dan wie ook maar ooit zal kunnen bedenken.

Zijn er zelfs meer overeenkomsten dan dat er verschillen zijn, de verschillen die ik liever nuances noem, maken dat een muziekstuk, een schilderij, een kunstwerk, dat meesterwerk wordt wat we er als mens zelf in willen zien. Doordat wij in wezen ons eigen meesterwerk zijn, het meesterwerk waar God de ingrediënten met Jezus en jouw ouders heeft aangeleverd en de vormgeving die door jouzelf bepaald mag worden, maakt het plaatje, dat wat is, compleet. Dat de meeste mensen de vormgeving het liefst bij de ander laten, het liefst aan de ander overlaten en hun leven on hold, in de wacht of soms zelf(s) volledig uit handen geven is dat wat ertoe leidt dat de mens zichzelf verliest. Zichzelf verliest in de ander, in alles wat anders is en in alles wat van hem of haar verwacht wordt. Zelf dit verwachtingpatroon loslaten en de ander geen beloftes doen die je op het moment, in het moment, niet meteen kunt waarmaken is echter het enige wat het probleem veroorzaakt.

Niet meer op kunnen leven naar de verwachtingen en met name die van jezelf of sterker nog naar de verwachting die je van de verwachting had is killing, is letterlijk en figuurlijk zo dodelijk dat je je er in wezen dan ook maar aan overgeeft, waardoor jij het leven laat. Het leven aan je voorbij laat gaan het leven letterlijk en figuurlijk laat varen, waardoor jij in gevaarlijk, lastig of stormachtig vaarwater terecht komt is dan het gevolg. Is het vervolg wat je kunt verwachten of waar je op kunt rekenen wanneer je je hoofd laat hangen, wanneer jij je overgeeft aan de gedachten die jouw leven en het leven van iedereen die jou lief is gaan beheersen. Want de mens die iets negatiefs hoort zal daar negen van de tien keer niet het positieve uithalen, op geen enkele wijze aan het positieve denken maar juist het voor de hand liggende scenario voor zichzelf afspele, hoe bijzonder is, dat? Hoe bijzonder ben jij?

Want ik heb bij het horen van een dergelijk bericht, bij het horen van een negatieve reactie van iets of iemand altijd meteen het gevoel en het idee dat dit op positieve wijze om te buigen is. Door er de les uit te halen en dat wat ertoe geleid heeft dat dit ontstaan is ten goede te keren. Dat geldt voor mij, ik leer van mijn fouten en ben de laatste die zegt dat ik geen fouten meer maak, weet wel dat de gevolgen die ik ondervind, die ik ondervonden heb alleen uit te sluiten zijn wanneer ik het juiste denk, zeg, doe en laat. Het juiste omdat we als mens vanuit ons hart in wezen weten wat goed is en wat echt fout.

Want wanneer je iets denkt, zegt, doet of laat waarbij de intentie vanuit een andere emotie komt dan pure liefde, kun je ervan uitgaan dat deze fout is. Pure liefde, de liefde die je voor iets of iemand voelt zonder er iets voor terug te verwachten, zonder er een verwachtingspatroon bij te hebben, zonder ergens op te rekenen, zal dit over het algemeen, op een juiste wijze aflopen. Dan zal dit zelf(s) de afloop krijgen die elk mens, iedereen die en alles wat leeft vanuit zijn of haar hart verlangt. En wat is er nu mooier dan Vrede, Gezondheid en Geluk, de drie factoren die iedereen die en alles wat leeft nodig heeft om zijn of haar leven optimaal te kunnen leven, niets toch? Heb jij nog andere ideeën bij de genoemde vraag, weer jij nog iets wat ertoe zal bijdragen dat jij en iedere ander, Heel mooi en zeker het vertrouwen waard. Ik vertrouw er al mijn hele leven op en ben wanneer ik het voor het zeggen heb, nog maar net op pad, op weg. Op pad en op weg om met iedereen die ook net als ik, maar daarbij zelf(s) op geheel eigen wijze betrokken is, de keuze die ik gemaakt heb te delen. Omdat het delen van mijn keuze er één is die ik gemaakt heb. Het delen van mijn leven en alles wat erin gebeurd is, mij helpt en mogelijk de ander mag helpen om er ook gehoor aan te geven.

Er iedere dag gehoor aan te geven, omdat ik heb gemerkt, ik heb gevoel en ik inmiddels heb begrepen is dat wat je als mens zelf in jouw leven en in het leven van de ander brengt, wat je in jouw leven en in het leven van de ander brengt gebaseerd op positiviteit en vertrouwen altijd zijn vruchten afwerpt. Dat het tegenovergestelde, dat wat je aan negativiteit en wantrouwen in het leven van de ander brengt inwezen een gelijksoortige uitwerking heeft. En ook nu ben jij weer de mens die de keuze mag maken, want je kunt beide zijden, de beide kanten van jouw verhaal de wending geven die jij voor jezelf en daarmee voor ieder ander wenst. Voor jezelf en ieder ander, ik wens op voorhand iedereen het goede, het juiste en dat wat werkelijk van waarde is, doordat ik het leven en alle facetten die daarbij horen te mooi vind om nu al achter me te laten. Ik wil zo graag genieten van en met de mensen die mij lief zijn, ik wil zo graag dat iedereen de dag mag meemaken waarop zij zich net als ik bewust zijn van het geluk wat leven is. Het leven in liefde en gezondheid is, doordat ik het omgekeerde, het tegenovergestelde letterlijk en figuurlijk gesproken heb ervaren. Ik het tegenovergestelde in de mate voor mij heb mogen ervaren waarop ik deze aankon, omdat ik nu meer dan ooit weet, dat je als mens nooit meer te verwerken krijgt dan je aankunt, God in wezen de scheidsrechter, de grensrechter en de allerhoogste rechter ineen was, toen hij voor het levensspel de werkelijk geldende regels opstelde, gebaseerd op liefdevol zijn.

En iedereen die er een andere mening op nahoudt, ieder mens die denkt dat hij of zij het recht heeft te oordelen over de ander, over iedereen die en alles wat anders is, die zal dit zelf gaan ondervinden. Die persoon zal zelf gaan ervaren hoe het is om veroordeeld te worden. En daarbij meteen hoe het in hemelsnaam mogelijk is dat dit niet eerder naar voren kwam.

Naar voren kwam of naar voren is gekomen, doordat de gevolgen op basis van het onderscheid tussen deze twee genoemden te maken heeft met het bewustzijnsniveau waarin de persoon die het oordeel velt of geveld heeft, bewust was.

Bewust met alles wat erbij hoort, bewust in de zin van ergens de tijd voor hebben, de tijd voor hebben genomen. Omdat de tijd in wezen alleszeggend is, de tijd inwezen alles aan de mens toont die nodig mag weten. Ja, nodig mag weten doordat het hem of haar is toevertrouwd om dit op de meest gepaste wijze te delen. Omdat wijze nu ook weer uit wij en zij bestaat. Wijze, in dit geval echter geen wij en zij betekent, maar de Wij, Ik en jij en ieder ander, via de vrouwelijke kant, de moeder kant in de mens bekeken. Omdat Moeder Aarde, Moeder Natuur en alles wat de moeder in zich huisvest, daarbij van belang is. Daarbij en daarvoor van belang is, omdat de moeder het werkelijk in zich heeft om al haar kinderen, zolang als deze in leven zijn in haar hart mee te dragen. Het hart waard de Vader vanuit Liefde, tezamen met Zijn Eniggeboren Zoon de regels, de 10 geboden voor schreef en het hart waarvoor de moeder samen met de Grootste Geest der Aarde, de aardse kracht die zichzelf ontwikkelde en tevens ook weer de Vader in een andere hoedanigheid is, dan de schepper, die deze schiep mee vereenzelvigd wil worden. Want we zijn allemaal één en dat wat we de ander verwijten, dat waarvan we de ander beschuldigen, dat waar we in wezen de ander op afrekenen is dat wat we zelf zullen ervaren, zullen meemaken en zullen ondervinden. En zolang we dit blijven herhalen zolang er niemand is die dit stopt blijft het tot in de eeuwigheid doorgaan. Ik ben er klaar mee, ik ben er werkelijk zo klaar mee, omdat het verdriet wat ik voel, wat ik zie en al voor het grootste deel van mijn leven ervaren heb nu genoeg is, klaar.

De reden!

De reden waarom ik geboren ben, de reden waarom mijn mams mij tegen de wil en wens van mijn vader de naam gaf. Sonja, mocht ik niet heten, want hij kende iemand die hij als een vervelend mens ervaren heeft, ze deed het toch, een straf.

Een straf of toch wijs iets, omdat ik haar mocht helpen het verdriet te verwerken, dat te doen wat in haar leven hoorde. De lastpost in mijn jonge jaren, huilend vanaf mijn geboorte tot aan mijn derde jaar en later op andere wijze waardoor velen zich aan mij hebben geërgerd, zij zich aan mij stoorde.

Doordat ik altijd en overal waar ik kwam overduidelijk aanwezig was, de hulp voor, in positieve zin wel te verstaan. Het moment waarop ik me daar bewust van werd, dit mij wakker maakte, hen de juiste vragen stelde, was het gedaan.

Toen werd het anders, te confronterend, omdat het zonder er iets voor terug te doen, een naar gevoel gaf, dit overbleef. Weet je, dit was nooit mijn bedoeling, ik wilde geen spelbreker zijn, maar begreep wel dat ik de enige was, bleef.

Ik was de enige of in ieder geval één van de weinige die de ander vooral gratis, zonder er iets voor te willen hielp, altijd. Want zoals ik altijd zij, het koste mij niets, ik mocht doorgeefluik spelen, deed dat wat mogelijk was, in mijn tijd.

De tijd naar ik nu begrijp die zo kostbaar was en is geweest dat ik daarvoor alsnog een beloning voor kreeg, ontvangen. Ik mocht alsnog kind zijn, dat wat ik gemist had in mijn jeugd goedmaken, liefdevol leven, heel, compleet zijn, onbevangen.

In mijn hele leven heb ik altijd rekening gehouden met de ander, omdat ik geen mens, dier of wie ook wilde schaden. Dat ik daardoor alle lasten van de hele wereld op mijn nek en schouders nam, zag mijn moeder, ze voelde het zelfs, hoe, dat weet ik inmiddels, snap ik als geen ander, laat me raden.

Omdat mijn moeder, mijn moeder is, mijn voorloper, de vrouw die haar eigen leven zelfs in de wachtstand heeft gezet. Dat zij daardoor heel veel heeft ervaren, wellicht nog meer heeft moeten missen, is wat ik verdrietig vind, zij heeft mij, mijn vader(s) broers en zussen, letterlijk van de dood gered.

En de mens die dit nog niet doorhad, doorheeft en ook nooit zo zal zien, voelen en of in levende lijve zal kunnen ervaren. Die mag ook alsnog gered worden, omdat zij evenals de vrouw die mijn moeder is, heeft gestreden, geleden en alleen maar geliefd wilde worden, gevolg, ongeluk, daarbij gevaren.

Gevaren die steeds op de loer lagen, doordat zij de goedheid zelve is, geen kwaad in de zin, wel levenslange teleurstelling. Teleurgesteld door het gevoel te hebben er niet bij te horen, het buitenbeentje te zijn, waardoor de schoonheid daarvan haar ontgaan is, geen liefde gevoeld, ook niet op bestelling.

Bestelling, hoe bijzonder, dat wij voor een deel van ons leven hetzelfde pad gegaan zijn, door dit iedere dag weer te lopen. Maar lieve zus, trouwe vriendin, geluk moet je maken, iedere dag weer, ik weet het als geen ander, het is echt niet te kopen.

Liefde daarentegen hebben we beide volop gekregen, te veel. Daarom wens ik dat jij en ieder ander die nog strijdt in dit leven, weer gezond mag zijn, gelijk ik nu ben, compleet, heel.

Heel, mede dankzij God, Onze Vader, Jezus en iedereen die en alles wat leeft en daarvan ook nog lang zal gaan genieten. Wanneer de zon voor een ieder doorbreekt, kunnen en mogen we verder, verder in het leven in vrede, zonder bloedvergieten.

Ik kan me al heel lang op geen enkele wijze meer vinden in politiek gewauwel, alles wat daarmee in werking is getreden. Omdat het een verbloemde wijze is van oorlogsvoering, strijd en competitieve onzin, met als doel de mens te onderwijzen, leren, lettend op tekortkomingen een ieder daarop te wijzen, in plaats van vooruit helpen, wel naar het einde toe, beneden.

De hemel is namelijk op aarde, ik ervaar het elke keer en beleef er echt zoveel plezier aan, gedurende de gehele dag. Iets wat ik daarom ook met een ieder deel, die dit evenals ik ook zo wil zien, voelen, ervaren, beleven, liefst met een lach.

Een lach en zo nu en dan een traan, want helaas is de wereld nog geen perfect plaatje, doordat er nog volop haat en nijd is. En dit stoppen lukt alleen, wanneer we weer openstaan voor nieuwe dingen, met de dag leven, 't loslaten van geschiedenis.

Geschiedenis die evenals, de oude wonden bestrooid worden met zout, en steeds weer even op of open worden gehaald. Waardoor de etter, de pus, de laag die broeiend aanwezig is, met een klein vuurtje weer oplaait, de vis wordt duur betaald.

Het mag nu klaar zijn, tijd om weer nieuwe verhalen te schrijven, een toneelstuk, waarbij iedere dag als nieuwe telt. Eén waarin liefde voor een ieder en alles wat leeft de regel is, ongeacht de status, de achtergrond of dat wat aangeleerd of aangeboren is, gezondheid, levenslang, iedereen, geen geld.

Inderdaad levenslange gezondheid, het is mogelijk, wanneer we al het geld in de wereld op een hoop gooien en al het werk en dat wat we kunnen doen, eerlijk met elkaar verdelen. Daardoor zal er weer eenheid in verscheidenheid ontstaan, de waardering volgen voor ieders uniek zijn, zonder te bevelen.

Mede door alles wat er in het rechtssysteem staat en daarbij politiek juist omschreven, juridisch opgesteld, is vastgelegd. DOM Door, Ongeloof, Minder of Meerwaardig, jij bepaalt dit laatste, omdat je ervoor gaat, jouw eigen leven, niets ontzegd.

Je laat je evenals ik niets ontzeggen, ontziet wel jezelf, ieder ander en alles wat leeft en het recht op een eigen leven heeft. Doordat jij weet, voelt, merkt en ervaart dat dit de enige kans is die je krijgt, waardoor je de Universele waarden naleeft.

We kunnen onszelf en de ander sparen, tekort doen is bij mij geen optie, geen denken aan, behoort niet tot de mogelijkheid. Ik wil vooruit en zo min mogelijk terugkijken, herinneringen ophalen zeker wel, graag zelfs, vol liefde, zonder enige spijt.

Want spijt heeft de mens die zijn of haar leven op geen enkele wijze leeft, doordat hij of zij de grootste wens niet vervult. Wanneer je de ander dan beticht van dat wat er fout is gegaan, heb je geen recht van spreken en geldt eigen schuld.

Natuurlijk houdt God rekening met ons allemaal, krijgen we keer op keer de kans om ons leven nogmaals te mogen leven. Maar wees eens eerlijk, zeg nou zelf, wat doe je liever wanneer je in jouw of andermans schoenen mag staan, ervoor gaan en kiezen, om elke dag met een voldaan gevoel af te sluiten, dan mag je er nu mee starten, 't is nemen of geven.

Wanneer je als mens neemt en geeft, dan laat je de ander gewoon in zijn of haar waarde zijn. Dan leef je jouw leven en ben je daar vooral druk mee. Dan doe je wat voor jou mogelijk is en dat waar je jezelf en de ander mee helpt. Dan deel je wat voor jou mogelijk is met de ander. Dat je er wel voor mag zorgen dat jij als mens goed gezond bent staat voorop. De tips en adviezen kun je tegenwoordig overal krijgen, zijn voor handen, maar het meest belangrijke is toch wel dat je lief voor jezelf, iedereen die en alles wat leeft bent. Want door jezelf als een waardevol iemand te zien, door jezelf als jouw waarde te zien, ben je in staat om ieder ander waardig naast jou te laten zijn. Waardig, wat in wezen waar en aardig ineem zegt. Waar en aardig in één persoon. En zou voor jou één van de twee niet werken, niet kloppen, niet passen, dan zul je daar in jouw leven hinder van ondervinden, dan zal dit je uiteindelijk merken.

Want het enige wat realiteit mag zijn en realiteit mag wezen is dat wat de waarheid spreekt, dat wat de waarheid spreekt en is. Omdat alleen dat wat waar is, wat waar kan en mag zijn waar wordt, waar gemaakt kan worden wanneer jij er zelf in gelooft en je met alle kracht die in jou is voor zorgt dat het realiteit zal zijn. De realiteit, de enige waarmee jij aantoont dat het leven werkelijk een levenslange les is. Een les waaraan geen einde komt wanneer jij iedere dag benut om het juiste te doen, iedere dag benut om van nut en van belang te zijn. Ja benut, omdat je dit alleen kunt en bent wanneer jij je op geen enkel wijze laat meeslepen in het verhaal, in het levensverhaal van de ander. Waardoor jij ervan verzekerd bent, dat jij jezelf op geen enkele wijze van jezelf zult verwijderen. Want wanneer je je op een gegeven of bepaald moment van jezelf verwijderd of vervreemd raakt, wanneer jij jezelf verliest, dan duurt het heel lang voor je jezelf weer gevonden hebt en dit zelf weer weet.

Want het weten wanneer je jezelf teruggevonden hebt start vanaf het moment waarop je weer optimaal kunt functioneren, wanneer je moeiteloos iedere dag kunt beleven op de wijze waarin jij de voldoening vindt die je nodig hebt om ook de nacht te gebruiken waarvoor deze bestemd is. Ja, en de nacht is bestemd om te slapen, om energie op te doen en dat te verwerken wat je overdag hebt meegemaakt en waar je je voor hebt ingezet, want dat je bij dat wat je doet en dat wat je meemaakt, jezelf inzet, jouw krachten bundelt is dat wat nog maar weinig mensen weten. Wat op dit moment alleen een select gezelschap weet, het gezelschap wat zich op kunstzinnige en daarbij op betekenisvolle wijze inzet. Op kunstzinnige en betekenisvolle wijze doordat zij in de gelegenheid zijn om een groter publiek te bereiken dan jij en ik op de meest eenvoudige wijze zouden kunnen. Ja, jij en ik, want hoewel ik mijn uiterste best doe om mijn boeken te schrijven, iedere dag mijn dagelijkse waarheden te delen, mijn nieuwsbrieven en blog te schrijven, zijn er mensen die meer dan een miljoen volgers op youtube of een andere netwerksites hebben. Die er iedere dag vrolijk op los vloggen en bloggen en daar de nodige inkomens mee verdienen. Of dit verdienen volgens het “Balkenende normmodel” is dat laat ik even in het midden. Dat er behoorlijk wat mee binnengehaald kan worden en de mensen die dat doen er een leuk salaris aan overhouden is een feit. Maar hoe lang blijft dit leuk, hoe lang zal iemand alles op die wijze willen blijven delen met de wat doet deze persoon ernaast nog meer aan om zichzelf en de mensen in zijn of haar omgeving tevreden te houden? Of gaat het er bij een vlogger en blogger vooral om dat je gehoord, gezien en opgemerkt wordt? Want dit laatste is wel zeker het geval, in hoeverre mensen die het kijken jou als voorbeeld nemen, jou dan als voorbeeld zien, is en blijft de vraag, de vraag voor jou.

Want wanneer je jezelf als rolmodel neerzet. Wanneer jij als rolmodel gaat fungeren zul je je ook op die wijze moeten blijven gedragen. Of dit lichamelijk, geestelijk, maar ook emotioneel gezien vol te houden is dat zal de tijd uitwijzen. Dat zal de tijd leren en zul iedereen die zich op een dergelijk pad begeeft vanzelf gaan zien, gaan voelen, ervaren en beleven.

Waardoor het beleven uiteindelijk doorslaggevend zal zijn. want wanneer de persoon die zichzelf en zijn of haar doen en laten dagelijks deelt met de wereld, die zal wel heel sterk in zijn of haar schoenen moeten staan om dit te allen tijde te doen. Dit te allen tijde vol te houden, zelfs op dagen waarop de wereld, jouw wereld in dit geval andere waarheden en realiteit laat zien dan waar jij als mens in leeft. En ook dat is iets wat nog geen mens kan zeggen, waar nog geen mens iets over kan vertellen omdat het iets is wat in de toekomst ligt. Erop vertrouwen dat alles de juiste wending krijgt, het leven wat je leeft de juiste wending neemt, is dat wat er hoogstwaarschijnlijk zal volgen. Hoogstwaarschijnlijk en vanuit een goed perspectief gezien, vanaf het moment dat je daar alles nog voor doet en staat achter de wijze waarop je het doet. Want de wijze waarop je iets denkt, zegt, doet of laat is wederom vergelijkbaar met wie jij bent. Wie jij bent en wat je doet en waarvoor je gaat in het leven, de positieve levenswijze waarbij de natuur de leiding heeft of het tegenovergestelde waarbij jij alles doet wat in wezen, leuk mooi en gezellig kan zijn maar waarbij je als meisje of jongen, man of vrouw van een bepaalde leeftijd alles opzij moet zetten om jouw doelen te behalen en jouw doelen te verwezenlijken. De doelen die in wezen, jouw leven zijn, de wijze waarop jij jouw leven vormgeeft zijn en in hoeverre jij dit alleen kunt is aan jou.

Helemaal aan jou omdat er geen mens is die voor jou kan bepalen wat vereist, wat gewenst en wat passend of bijbehorend is. Jij ben werkelijk de enige die daar iets zinnigs over zal kunnen zeggen. Die daar een zinnige uitleg over kan geven. En dat het daarbij dan voor kan komen dat de ander jou volledig snapt, weer een ander geen idee heeft en een derde jou adoreert vanwege de dingen die je doet is iets waar je vanzelf achterkomt, wat je vanzelf ontdekt en waar je iets of niet meer doet. Wat je ontdekt en waar je achterkomt, wat een gevolg en of vervolg mag krijgen, mits alle partijen zich hierin kunnen vinden. Mits alle partijen dit als acceptabel aanvaarden en toestaan. Omdat alleen het toelaatbare toegestaan is, zonder twijfel is kan en mag zijn, een mooi vervolg zal hebben, heeft.

Een vervolg en een gevolg, een gevolg en een vervolg, dat wat alleen voor de persoon die het betreft en de personen, mensen maar soms ook zelfs dieren van toepassing wordt, van toepassing is, gedurende een bepaalde tijd en of periode. De periode die iemand nodig heeft om te groeien, om te bloeien om zich te ontwikkelen en wellicht het allermooiste om zich te ontdoen van alles wat moet, war verplicht is en of verplicht gesteld wordt, waardoor deze mens en iedereen die en alles wat met hem of haar vanuit liefde verbonden is vrij zal kunnen en vrij zal mogen zijn. Volledig vrij zal kunnen zijn omdat dit een reactie een logische reactie is van het feit dat iemand zich jaren ingezet heeft voor het Algemeen Belang. Ontdekken wat het Algemeen Belang is, zeker weten dat het goed is en ook werkelijk goed blijft voelen is wederom en proces waar je als mens volledig doorheen zal kunnen mogen gaan, wanneer jij de juiste stappen zet. Wanneer jij jezelf en ieder ander op waarde inschat en op geen enkele tijd of wijze tekort doet, integendeel. Je door wie en wat je bent, het juiste in de ander bovenbrengt.

Het plan, het doel, de bestemming of toch de reis erheen?

Hoeveel mensen kennen dit nog, het plan, het doel, de bestemming of toch nog eerder de reis die erheen leidt? Waarvan ik zeker ben, is dat iedereen een eigen weg mag volgen, een eigen pad mag nemen, geheel en al op eigen tijd.

De mens die zijn of haar tijd laat bepalen door wat de ander van hem of haar wil, verlangt en of bepalend is, die zegt. Menselijkerwijs alles wat hem of haar op de tong komt, geen blad voor de mond, gelijkwaardigheid, confronterend, echt.

De “echte mens” is degene die in staat is om het plan, het doel en de bestemming middels deze reis zelf vorm te geven. Deze heeft het concept des levens begrepen, zal zich op elk punt in het leven de gelijke van voelen, nooit meer verheven.

Verheven, op grotere hoogte bevindend, boven de omgeving uitstekend, heilig, hemels, hooggeplaatst of wel hoogheerlijk. Deze mens heeft de nodig tegenslagen overwonnen, durft de rol van God en Jezus in 't geheel te noemen, open en eerlijk.

Daarbij lettend op de wijze waarop deze geëerd worden, als zijnde deel van hem of haarzelf, als de dragen van het hart. Het hart wat ieder mens die zichzelf als de gelijke van ziet kan bezitten, erover kan beschikken, uit liefde, zonder pijn, smart.

Want het leven is ondanks alle berichtgeving in de media op het allerbreedste vlak meer dan tv, radio of het internet. Leven is iedere dag het natuurlijke ritme aanhouden, de fijne gevoelsmatige patronen eren en waarderen, aannemen wat er dagelijks volgt en komt, het ware leven, de echte levenspret.

De levenspret en de energie die elk mens die zijn of haar leven leeft weer mag ervaren, uiteindelijk zelf mag beleven. Het is geen prijs, wel een beloning, dat wat in ere gehouden zal worden, gelijk voor ieder, die weet van nemen en geven.

Nemen en geven, door dat te accepteren wat er dagelijks aangeboden wordt, er iedere dag op natuurlijke wijze weer is. De zon, de wind, zo nu en dan wat neerslag, vergezeld van vogels die fluiten, insecten die zoemen, brommen, wildernis.

De wildernis, in een wereld waarin alles op architectonische wijze is ontworpen, onderworpen, waar niets vanzelfspreekt. Waar bijen nauwelijks nog hun werk uit kunnen voeren, het overbrengen van stuifmeel al even kunstmatig ook gekweekt.

De kweekvijver van de kunst, scholen, hoger en lager onderwijs, met als einddoel de universiteit, de master, de bul. Het teken dat jij gelijk, de paus, een vorst, universitair geschoold bent, of het telt, dat bepaal jij, ik heb er geen, nul.

Wat ik wel mag en kan is de levenslessen die ik ervaren heb omzetten in een studie, een programma of eenvoudig traject. Waardoor ik iedereen de kans biedt om met hun simpele boerenverstand, door wijs het eigen leven te leven, de ware weg te vinden, omdat dit werkt, is, waardoor je jezelf ontdekt.

We mogen als mens allemaal het eigen leven leven, goed voor onszelf zorgen en voor iedereen die en alles wat in leven is. Zo zullen we het plan, het doel en de bestemming ook zelf creëren, met als beloning de bestemming en de daarvoor benodigde, voor ieder mens haalbare gewenste reis, waar ter wereld ook, jij bent, de door jou geschreven geschiedenis is.

De geschiedenis, het vooruitzicht los van elkaar maar verbonden door iedere dag die jij gebruikt om jouw leven een mooie wending te geven. Dat is toch in wezen wat elk mens wil en de ander gunt, wanneer je vanuit je hart leeft en doet wat bij jou past en hoort. “Wat willen we nog meer?”, zeggen heel veel mensen die genieten van het eten, in de zon zitten, een dagje aan zee of een wandeling door de bossen. Vrij zijn kost heel weinig en je hebt op die wijze de kans om volledig op te laden. Jezelf volledig op te laden met alles wat in wezen bijna gratis is. Bijna, doordat je om eten te kopen, eten, drinken, kleding en een dak boven je hoofd te houden, wel iets zult moeten ondernemen om dit te behouden. Dat je daarvoor allereerst van jezelf moet kunnen blijven houden, jezelf moet kunnen zijn in en bij alles wat je doet is iets wat in wezen maar heel weinig mensen beseffen, sommige tegenaan lopen wanneer ze zichzelf tegenkomen, ziek worden, er een conflict ontstaat met henzelf, de persoon die zij in wezen zijn. Maat hoe kun je dit voorkomen? Hoe kun je dit tegengaan? Is dit ooit tegen te gaan en hoe ga je er in een dergelijke situatie mee om, dat is geheel aan jou. Dat is wat jij in het leven zult gaan ontdekken wanneer je start met het leven te leven zoals dat voor jou bestemd is. En word je getroffen door ziekte, een conflict of een andere vorm van strijd, een hindernis of wat maar ook, weet dan dat jij alleen bij jezelf te raden kunt gaan, waar de oorsprong, de oorzaak ligt, wie je tekort hebt gedaan?

Want het jezelf of de ander tekort doen is in wezen één en iets wat maar heel weinig mensen zullen beseffen en of weten. En of dit komt doordat de wereld je alleen naar dat wat buiten jouzelf is laat kijken, is helemaal aan jou. Ik heb gemerkt door naar mezelf te kijken, door mezelf aan te pakken, dat oorzaak, het gevolg, tevens vervolg uitsluiten en omkeren mogelijk is.

Dat ik dit alleen zelf kan doen, met behulp van mijn gebed, iedere dag op de juiste wijze mijn leven leiden en leven, waarbij ik in alles rekening houd met de ander maar op geen enkele wijze meer ten koste van mezelf, ik de kracht, de kennis en de wijsheid vind die ik kan gebruiken. De kracht, de kennis en de wijsheid die mijns inziens in ieder mens zelf zit, die net als ik op geheel eigen wijze bereid is om zijn of haar leven te zijn, het leven te zijn waar hij of zij op eigen verzoek, zelf voor gekozen heeft. Omdat het leven leven, het leven leiden, het in leven lijden overbodig en onnodig maakt. Het leven leiden, de lijdensweg in het leven overbodig en onnodig maakt, zonder dat je daar ook maar één pilletje, een dokter of wie of wat maar ook bij nodig hebt. En natuurlijk spreek ik uit ervaring wanneer ik zeg dat je er soms niet aan ontkomt om een arts, een therapeut of welk soort hulpverlener dan ook te raadplegen.

Weet echter goed dat jij de enige bent die jouw lichaam voelt, die weet wat goed voor jou is en hoe jij reageert op alles wat er in de wereld is en speelt. Want dat het spel, wat de wereld speelt, het spel is geworden waarin iedereen in en op bepaalde tijd doorslaat, doordraait of het geluk heeft zonder enige strijd te worden weggenomen, is vaker realiteit geworden dan mij lief is. Ja, de realiteit die in mijn ogen in wezen even onnodig en overbodig is als alles wat voortvloeit uit strijd, conflict, ontstaan door hebzucht, lust, het je meer of minder voelen dan de ander, ieder ander en alles wat anders is. Maar is dit ook werkelijk anders? Kun jij van jezelf zeggen dat jij anders bent wanneer je de ander met gelijke munt terugbetaalt. Wanneer jij de ander hetzelfde aandoet wat jou is aangedaan, want dat denk je dan toch? Je denkt toch dat het goed is om de ander evenveel of zo mogelijk nog meer pijn te doen, omdat dit goed voelt. Weet jij nu wel wat je goed voelen is, kun jij je dit herinneren?

Weet jij zelf wel hoe het is om je goed te voelen? Dan laat ik het daar graag bij? Wil je echter weten hoe ik me zo goed ben gaan voelen, dan wil ik dit graag met je delen. Dan wil ik het je uitleggen, dan wil ik het je graag vertellen en laten zien wat het mij heeft gedaan en nog iedere dag doet. Waar het mij heeft gebracht en wat het mij heeft gebracht. Tot nu toe kan ik je zeggen dat ik dankbaar ben, God Zij Dank, heb beseft dat ik het zonder Gods hulp via Jezus nooit alleen had kunnen doen. Daarom kan ik alleen maar starten met iedere dag een gebed, iedere dag te begroeten met dat wat mij wellicht de meest unieke vorm, de meest authentieke vorm en ook zelfs de meest kinderlijke variant van mezelf laat zijn. Waardoor ik me volledig voor kan stellen dat iedereen er in een bepaalde tijd naar terugverlangt, dit verlangen zo groot wordt dat zij zich weer kind wanen. Zich het wanen het kind te zijn waarbij zij zichzelf en de ander waarvan zij houden en die van hen houdt op elk moment tekort doen. Een tekortkoming of een logisch gevolg van het spel wat gespeeld wordt op heel hoog niveau.

Een niveau waar ik me op geen enkel moment op wil begeven, omdat ik geef om ik ben en dit ook altijd wil blijven en zal zijn. Ik ben mezelf, ik geef om mensen, dieren en alles wat leeft en geld en werkelijk alles wat ermee te koop is, zegt me in wezen niets. Omdat ik blij ben met de kleine dingen in het leven. Ik mezelf op geen enkele wijze laat leiden door de nieuwste mode, de nieuwste gadgets, de ik wil hebben dingen. Wat ik wel wil is zo min mogelijk belastend voor de Moeder Aarde en de Natuur zijn. Zo min mogelijk belastend voor wie of wat maar ook, ze wel tot hulp zijn en daar waar mogelijk ook hulp bieden aan wie ik een beetje op weg mag helpen. Op weg kan en mag helpen om net als ik zelf weer gelukkig te zijn. Net als ik het kind in zichzelf de kans te geven om vooruit te zien naar.

Het vooruitzicht!

Dat wat werkelijk van waarde is, je helpt zonder dat je er over na hoeft te denken, omdat het je aangereikt wordt, vanzelf is. Geen moeilijke beslissingen meer maken, geen tijd om erover na te denken, we blijven denken natuurlijk, dat is altijd gis.

Voelt iets niet goed, onbestemd of bezorgt het je de kriebels, kippenvel of iets in die geest, dan zul je zelf echt wel weten. Dat het beter is om het te laten, heeft iets of niets met angst te maken, is een gevoel wat jou helpt, bij je past, niet vergeten.

Het mogen vergeten van onnodige en overbodige dingen en gebeurtenissen, de herinneringen aan de goede oude tijd. Waarbij je wel degelijk de details van dat wat je nodig hebt in het vervolg van jouw leven mag onthouden, zonder de spijt.

Want spijt is een emotie, die evenals het je verontwaardigt, gekwetst, geraakt en of boos voelen, alleen maar pijn kent. Daarmee doe je jezelf, de ander en alles wat anders is dan jij tekort, verspil je je levensvreugde, persoon die je bent, talent.

Het talent wat elk mens bezit en vaak verscholen blijft, er pas uitkomt wanneer de mens tijd voor zichzelf vrijmaakt, neemt. Maar wie doet dit nog, wie neemt er nog tijd voor zichzelf, zonder dat hij of zij van de ander verwijderd, vervreemd.

Wanneer je je als mens wilt houden aan een plan of afspraak dat wat jij bent gestart, hebt opgebouwd in een leven samen. Door veel tijd aan jezelf te besteden met je eigen dingen bezig te zijn, zou je je zelfs egoïstisch kunnen voelen, je daar op enig moment, wanneer je voor “jezelf” kiest, gaan schamen.

Schamen, een schuldgevoel, angst of verdriet, voortkomend uit het jezelf op de eerste plaats zetten, waardoor jij het gevoel krijgt, dat je de ander tekort doet, iets wat dan ontwikkelt. Door jezelf te zijn, dit ook toe te staan van de ander die in vrijheid naast jou is en mag zijn, ontstaat vanzelf het vermogen om te vergeven, met jezelf in het reine te komen, zul je je vrijer gaan voelen, wordt je ook minder geprikkeld.

Minder geprikkeld zodat de extreme pieken en dalen in de menselijke emoties het leven niet langer meer zullen beheersen, omdat het in wezen werkelijk over niets gaat. Ontstaan door gedachtes, wat gezegd wordt, je als mens op verkeerde wijze opvat, het opbouwen van niets dan pure haat.

Haat, door haatdragend te zijn, vanuit verkeerde opvattingen, dat wat jou is aangeleerd, men jou vaak heeft onderwezen. Waardoor je als mens op voorhand uitgaat van een nare gedachte, een naar gevoel, het handelen krachtens één van deze genoemde, uit voorzorg of toch angst voor het vrezen?

“De mens lijdt het meest van het lijden dat hij vreest”, een veel gebruikt gezegde, maar iets waar weinig mee gebeurt. Doordat we als mens allemaal doorgaan met de dagelijkse gang van zaken, een enkeling nagelaten, niet getreurd.

Dankzij mensen die zich inzetten om de ander op lichamelijk en geestelijk vlak te steunen, door het lichtpunt te zijn. Zorgen deze er met elkaar voor dat iedereen zich goed en veilig voelt, deze gedachte doorvoeren werkt, minder pijn.

Pijn die je jezelf aandoet, door alles wat je denkt, zegt of laat. Doen, er gehoor aan geven, is wat ervoor zorgt, het ontstaat.

Het ontstaat, de start is er, geregeld door jouw eigen gedachte en de persoon die dit voor jou onderzocht heeft of bevestigt. Waarom dit zo gaat, dit zo is, noem het maar het leven op aarde, iedereen mag er wonen, die zichzelf terugvindt, die dat doet wat van waarde is, zich op het algemeen belang vestigt.

Zich op het Algemeen Belang vestigt en of richt, door dat te doen wat jezelf, ieder ander en alles wat anders is dan jij eert. Het gaat er dan om dat je jouw gedachten, jouw gevoelens, jouw handelen, denken en doen in het teken van deze zelfde formule laat lopen, de som der delen is altijd positief, leert.

Het leert je als mens om grenzen te stellen, heel duidelijk te zijn in alles wat je wilt, wenst, graag ziet en ook verlangt. Waardoor je altijd de juiste weg kiest voor een ieder die en alles wat leeft, er zeker van bent, geen ander idee aanhangt. .

Geen ander idee of andermans idee, iedereen mag zelf de vorm, de richting en de juiste route bepalen, hier en nu. Zolang je maar op je eigen pad blijft, dagelijks jouw eigen scenario schrijft, ben je verzekerd van een toekomst, déjà vu.

Dit keer een mooi déjà vu, degene die God op ons netvlies heeft gebrand, waardoor deze voor een ieder gelijk is en past. Doordat het een welkome verrassing is, een ieder erbij gebaat zal zijn, alle leven er iets aan heeft, ongeacht wie of wat of waar je geboren bent, wie of wat je ouders, grootouders of andere familieleden, bloedverwanten of enige andere verbonden naasten deden, je mag vooruitkijken, opzien naar een zonnige toekomst, met iedereen die en alles wat leeft en in leven een gelijke waarde als jij vertegenwoordigt en daardoor zal kunnen en mogen zijn, weg met alle erfelijkheidslast.

Geen erfelijkheidslast en geen belasting meer, niets belastends buiten dat wat we zelf op ons nemen, uit vrije wiel doordat het ons helpt te groeien en ons als volwaardig en zelfstandig persoon te kunnen ontwikkelen en te kunnen ontplooien. Want lieve mensen, God heeft al zijn kinderen het vermogen gegeven, geen leerplicht of streven maar de zekerheid dat de mens an sich, de mens op zichzelf het juiste zou doen en dat is nemen en geven. Ik kan het niet vaak genoeg zeggen. Het is zo eenvoudig, maar ernaar luisteren is maar voor heel weinig mensen aan de orde. Dan zal het aan de orde en heersend zijn.

Door het met liefde aannemen van wat jou iedere dag aangereikt wordt, aangeboden wordt, kun je verder, mag je ook verder en ben je zelfs in staat om dat door te geven wat je wilt delen. Delen met de wereld, met de mensen, dieren en alles wat in jouw omgeving is, doordat jij het middelpunt bent, alles en iedereen naast en of om jou heen staat. Zonder voorkeurspositie behalve wanneer jij in beweging bent. Want alleen door in beweging te zijn, door in beweging te blijven ben je in staat om je los te maken van, je te ontwikkelen en jezelf te ontplooien, benut je volledig en op zinvolle wijze jouw talent. God wat ben ik u dankbaar, dat u Jezus zijn werk, taak en passie op deze mooie wijze heeft laten uitvoeren en heeft laten zijn. Ik kan werkelijk aan niets anders meer denken dan de hemel op aarde voor iedereen die en alles wat leeft, omdat het in mijn beleving al zo is, we dit nog veel verder kunnen doorvoeren, wanneer we dit allemaal weer accepteren.

Zelf weer gaan nadenken en leren van de lessen die het leven iedere dag biedt en geeft. waardoor jij net als ik met ieder ander en alles wat er naast hem of haar is, kan leven, kan omgaan, zonder twijfel of wat ook, de rust in vrede mag zijn.

Dankbaar!

Dankbaar ben ik, dankbaar denk, zeg en doe ik. dat wat mij de gelukkigste mens op aarde laat zijn, weer laat wezen. Wanneer iedereen deze gave weer herontdekt, iedereen de gave ook weet te waarderen, is er geen angst meer of vrezen.

De vrees die al vele jaren langer is blijven doorvloeien in alles wat leven is en de ware verbinding met het leven zelf al kent. Wie denkt dat het leven gebaseerd is op geluk hebben, in een bevoorrechte positie verkeren, heeft het bij het verkeerde end.

Want ieder mens is in staat om dat te doen wat werkelijk leidt tot het ware levensgeluk voor hem, haar en ook al de zijnen. Er is geen mens anders dan de ander, ieder mens is wel uniek en daarom zeg ik verander, ben jezelf weer, ga weer schijnen.

Ga schijnen, stralen en zorg ervoor dat je dat kunt doen wat werkelijk van belang is voor iedereen die en alles wat leeft. Dan ben je in de gelegenheid om kleur te bekennen, mag jij de weg leiden die meer deelt dan neemt, daarbij liefde geeft.

Liefde die ieder mens als eerste levensbehoefte zou kunnen en mogen beschouwen, wat hem of haar helpt volledig te zijn. Waarom zou je met minder genoegen nemen, waarom zou je ervoor kiezen een deel van jezelf niet prijs te geven, klein.

Ben jij klein of kleiner dan de ander, de persoon die naast jou in het leven is en samen met jou hier vrijelijk mag bewegen. Ja hier, in het hier en nu, dat wat ieder mens, dier of alles wat leeft op prijs stelt, wat zorgt voor de ware reden, de zegen.

Al het goede komt van boven, evenals de regen die ervoor zorgt dat alles wat leeft de benodigde hoeveelheid vocht krijgt. En wie ervoor kiest om zijn of haar mond te houden, slecht praat over de ander, alles als probleem ondervindt, die zwijgt.

Die zwijgt, leert elke dag van zichzelf, door de woorden die hij of zij wilde uiten om te buigen, gelijk de positieve variatie. Doordat dit een gelijksoortige uitwerking heeft, de mens die ervoor gaat om iets van het leven te maken, kans, de creatie.

En ieder ander, iedereen die iets anders wil dan het positieve nieuws verspreiden, die zal zichzelf werkelijk tegenkomen. Tegenkomen in alles wat hij of zij doet, wat hij of zij verkondigt, verkondigd heeft, verkondigen zal, geen dromen.

Want dromen zijn toch het plan, dat wat God met de wereld heeft gedeeld toen Hij de hemel en de aarde voor ons schiep. Hij kon het zeker weten, hij heeft als eerste het recht gehad om de aarde vorm te geven, wie was het die zijn naam riep.

God kent ieder van ons bij naam, Hij kende ons al voor Hij ons in leven zag en wist dat wij er altijd zouden kunnen zijn. Door iedere dag dat te doen wat werkelijk goed doet, goed is kunnen en mogen we verder, in de verte kijken, zonder op voorhand te weten, vertrouwen zonder verwachtingen, fijn.

Fijn om dit te weten, wat mooi dat we blindelings kunnen voortvaren op de trouw, overeenkomstig onze eigen inzet, tol. We leven als het ware in een aangepast tijdperk, waar de digitalisering en alles wat computergestuurd is, het gewone leven overneemt en daarin veel verder gaat dan God, Jezus of wie dan ook zou willen zien of wensen, “gewoon” voor de lol.

Nawoord!

We weten inmiddels allemaal waar de vergevorderde digitalisering toe heeft geleid. We zijn met name het menselijk aspect, het persoonlijk contact met degene die we liefhebben uit het oog verloren, doordat we het te druk hebben met alles wat de computers van ons vragen. Natuurlijk is het handig, kunnen we heel veel werk wat voorheen handmatig werd gedaan door een programma laten doen. Kunnen we heel veel werk wat in wezen al zinloos was, nog zinlozer maken. Want dat het werken met computers en alles wat op cijfers en op geld berust in wezen geen wijsheid brengt, dat is wel duidelijk. Wijsheid komt met de jaren, kleine kinderen worden ermee geboren. Wanneer we er als mens alles aan doen om dat wat wijsheid is te beperken, af te remmen en stop te zetten, beperken we met name onze vooruitgang. Beperken we in wezen alles wat God voor ogen had, toen hij de hemel en de aarde voor ons genot geschapen heeft. Voor ons genot ja, want ook God wilde genieten. Ook God wilde zijn geluk delen. Ook God wilde dat wat hij ontwikkeld had, wat hij gecreëerd had op geen enkele wijze gebruiken om het af te breken, te doden en of te overheersen. Wat Hij voor ons voor ogen had, was gebaseerd op 100% Onvoorwaardelijk Liefde. Zonder er ook maar iets voor terug te verwachten. Zonder er ook maar iets voor terug te verlangen, buiten het feit dat Hij Zijn Leven wilde delen. Delen door goed te doen, goed te zijn en goed te wezen voor iedereen die en alles wat leeft, wat het leven heeft en is.

Wanneer jij ook weer wilt leven, wanneer jij ook weer Gods goedheid en grootheid wilt ervaren, kun je vandaag nog starten. De Hof van het Heden is er al, Durf te helpen mag er zijn, Dare to help en start bij jezelf, deel, geef en leef met alle liefde!

Anders dan anders zijn, tevreden zijn!

Wanneer je anders dan de ander bent, vraag je je niet meer af waarom de ander zo doet, waarom de ander is zoals deze is. Wanneer je anders dan de ander bent, weet je op voorhand de reden, is deze in geen enkel geval voor jou een obstakel, mis.

Je accepteert een ieder met zijn of haar gebrek, met zijn of haar eigenzinnigheid, met zijn of haar rariteiten, nukken. Waarom zou de anders anders dan jij zijn, waarom zou hij of zij zich moeten verklaren, wat zou er anders gaan, lukken?

Wanneer de persoon die naast jou staat, voor of achter je ervoor kiest om een bepaalde keuze te maken, de eigen keuze. Dit willen veranderen, de ander ergens toe aanzetten of heen leiden is in wezen ongewenst, zou jij ook niet willen of reuze?

Reuze of reuzegraag, je begreep vast al dat ik er dat mee wilde gaan zeggen, dat ermee duidelijk wilde gaan maken. Hoe het ook zij, hoe het ook zal wezen, wat de ander denkt, zegt, doet of laat, is altijd aan hem of haar, zijn eigen zaken.

Zaken ja zelfs wanneer hij of zij er geen geld aan verdient, geen geld mee ontvangt, geen geld mee binnenhaalt of krijgt. Het is niet jouw taak om er iets van te denken of vinden, je mag een mening hebben voor jezelf, goed dat je erover zwijgt.

Want “zwijgen is zilver en spreken is goud,” het spreekwoord. Door een mening te hebben, een oordeel te vormen, bepaal jij in wezen meteen het goed of afkeuren, al dan niet akkoord.

Je ergens in kunnen vinden, jezelf ergens in mee kunnen laten gaan of onbewust soms ook een beetje mee laten slepen. Dit kent een gevolg, dit kent een vervolg, wat iedereen weer mag onthouden en zich zal kunnen herinneren, benepen.

Door als mens een oordeel of een mening te hebben, beperk je jezelf, kost het jou in wezen je stem, wat jij ziet als recht. Maar kun je in alles wat je doet bij jezelf blijven, dan mag jouw mening gelden, sta je erachter, blijft deze altijd, terecht.

Een mening over iets of iemand mag je als mens hebben, dat is evenals dat wat je denkt, zegt, doet of laat een vrijheid. Doordat je deze mening projecteert, etaleert en in wezen te koop aanbiedt, ben je aan het adverteren, verlies je jouw tijd.

Ieder mens mag zich op vrijwillige basis met de ander bezighouden, dat doen wat werkelijk juist is, past en hoort. Zolang je de ander maar de ander laat zijn, je je niet meer aan hem of haar ergert, irriteert of zelf(s) erger nog, stoort.

De mens die zich laat storen door de ander, door iets of iemand, is in wezen buiten zichzelf gekeerd, getreden. Wanneer je dit te vaak doet, je er op die wijze dagelijks door laat leiden, zul jij heel snel vermoeid raken, uitgestreden.

Weet dat de enige strijd die jij hoeft te voeren, de continue aanwezigheid van jezelf is, jij volledig, jezelf, jouw eigen zijn. Doe je dit niet, ben je teveel of te weinig bij jezelf en met jezelf in plaats van het Algemeen Belang bezig, dan volgt er pijn.

Pijn die je zelf op kunt lossen, zelf te dragen valt, wanneer jij deze erkent, herkent, je de oorzaak herinnert en accepteert.

Er is geen mens zonder fouten, er is geen mens die nooit een misstap heeft begaan, jij bepaalt of je ervan hebt geleerd.

Geleerd van jouw misstappen, maar door te observeren ook degene van de ander ziet en deze als dusdanig mag kennen. Natuurlijk is het aan jou of je er iets of niets van zegt, iets of niets mee doet, dat lukt wanneer je je dit overgeeft, wennen.

Wennen, dat je soms beter kunt zwijgen en voor jezelf een bepaalde stelling formuleert, een bepaalde stelling inneemt. Doordat jij inmiddels weet wat het met je doet, hoe de ander in elkaar zit, waardoor jij wijselijk je mond houdt, niet claimt.

Jij claimt geen mening, geen positie, houdt je overal buiten. Alleen op die wijze, kun je doorgaan met jouw leven, fluiten.

Fluitend door het leven gaan, doen wat mogelijk is en vrij. Daar is ieder mens bij geholpen en maakt jou nog extra blij.

Wetende dat elk mens in de gelegenheid is om zijn of haar eigen fouten in te zien en deze als zodanig te herkennen. Wordt het jouw taak om het één en ander in goede banen te leiden, onbevooroordeeld te zijn, de leidraad, "het mennen".

Natuurlijk is er wel verdriet wanneer er weer eens iets in de wereld speelt en of onverhoopt toch nog zal gaan gebeuren. De wil en wens van God om al zijn kinderen in alle liefde samen te zien leven, samen te zien groeien, ontwikkelen en er ook nog deelgenoot van te blijven zijn en wezen, is wat werkelijkheid zal worden, zal zelf(s) het dagelijks leven overnemen, stapje voor stapje ontstaan, op unieke wijze al ingevoerd, het wereldbeeld en ook zeker straatbeeld kleuren!